ATEITIS

ATEITIS 1911 — 1961

1961 METAI Nr. 7

RUGSĖJIS - SEPTEMBER

★

REDAKCINIAI KOLEKTYVAI:

1. Rimantas Rudys, Dalia Kolbaitė, Jonas Račkauskas, Rimantas Repšys, Danutė Maciūnaitė, Janina Radvilaitė, Audronė Garbenytė, Jonas Šoliūnas, Algis Urbanavičius.

2. Rimvydas Šliažas, Aušrelė Skirmuntaitė, Dalia Indreikaitė, Veronika Tijūnėlytė, Petras Kaufmanas, Giedrė Jankonytė, Angelė Katelytė, Kęstutis Skrupskelis, Jonas Šalčius.

Šį numerį redagavo pirmasis kolektyvas.

Redakcijos adresas:

ATEITIS — Redakcija
4105 So. Albany Ave.,
Chicago 32, Illinois
Tel. VIrginia 7-7153

———

Prenumerata metams $5.00
pagal JAV dol. kursą.
Garbės prenumerata metams $10.00
Atskiro numerio kaina 50¢.
Administratorius Vytautas Šoliūnas

Administracijos adresas:

ATEITIS Administracija
5254 So. Trumbull Ave.,
Chicago 32, Illinois

★

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August by the Lithuanian Catholic Youth Association.

„ATEITIS"

5254 South Trumbull Avenue
Chicago 32, Illinois

★

Subscription $5.00 per year
Single copy 50¢.

Second class postage paid at the Chicago Post Office.

★

TURINYS

Redakcija — Pradedant mokslo metus 201
Algis Tamašauskas — Lietuvių menas 202
Nerima Narutė — Takeliai (eil.) 205
Rimantas Pauliukonis — Katalikų pažiūros į evoliuciją . . . 206
Wolfgang Groezinger — Saldusis Kristaus ,eil.) 207
Augustinas Juodvalkis — Laisvė ir vergija 208
Jonas Šoliūnas — Jei... (eil.) 208
Vida Bičiūnaitė — Kuopos pobūviai 209
Eugenijus Matuzevičius — — — — (eil.) 209
D. Impulevičiūtė — Studentas ateitininkas ir lietuvių bendruomenė 210
Lietaus Pumpurėlis — Papūtimas (eil.) 210
— — — — — — Sveikiname baigusius 211
MAS — Atsišaukimas 213
Ramunė Juozevičiūtė — Jaunučiai stovyklauja 214
J. Š. — Kanados moksleivių ateitininkų stovykla 216
DIENOS DAINAVOJE: moksleivių ateitininkų vasaros stovykla
Jūratė Juozevičiūtė 219
Kazys Jankauskas 221
Ištraukos iš „Vadovai ir vergai" 223
Darbai ir žmonės 229
Magdė Auksaburnė 231
Kreivos Šypsenos 231
Pagalvok! . . . . . Viršelio trečiam puslapy
Administartoriaus žodis . . . . Viršelio trečiam puslapy

Viršelių nuotraukos: **Algio Urbanavičiaus,** 201 psl. nuotrauka **Jono Račkausko,** 207 psl. iliustracija **Giedrės Jankonytės,** 218 psl. nuotrauka **kun. Algimanto Kezio, S.J.**

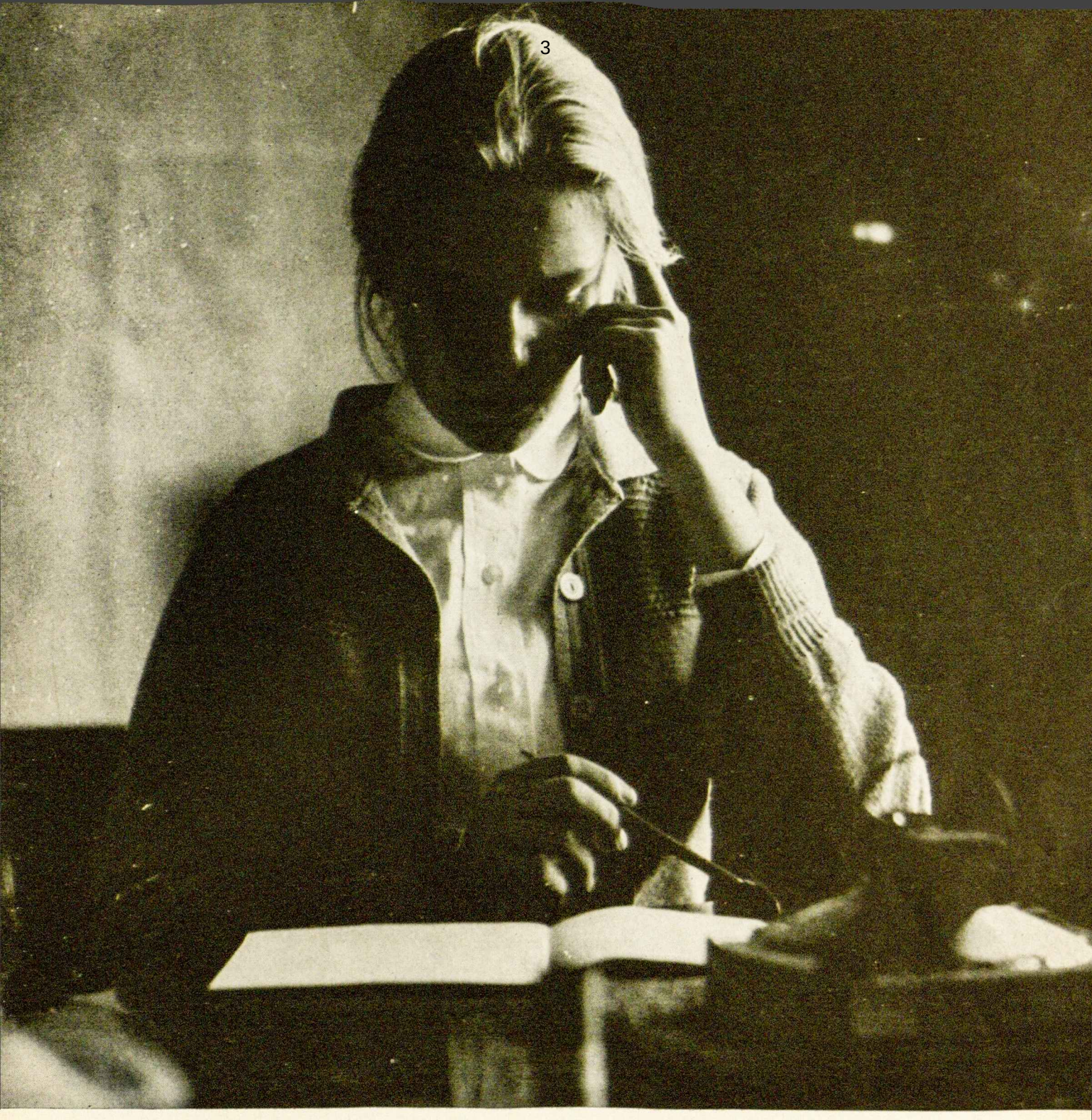

Prasideda naujieji mokslo metai. Grįžtame į mokyklos suolą su naujais užsimojimais, naujomis viltimis. "ATEITIS" linki savo skaitytojams aštraus proto, tvirtos valios ir Dievo palaimos, kuri lydėtų jūsų mintį ir jūsų plunksną.

Tą entuziazmą, kurį liejome vasaros stovyklose, išliekime savo studijomis, nes nėra pasaulyje labiau svaiginančio, džiuginančio darbo, kaip tiesos ieškojimas. Mes linkime, kad kiekvienas mokinys pajustų tą aistrą tiesai, kuri valdė neseniai įvykusį Chicagoje Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos suvažiavimą.

Nuo troškulio tiesai yra neatskiriamas ir troškulys grožiui. "ATEITIS" kviečia mūsų būsimus rašytojus ir poetus pradėti jų kūrybos kelią "ATEITIES" puslapiuose. Su dideliu džiaugsmu atkreipiame skaitytojo dėmesį į žinutę paskutiniam šio numerio puslapyje.

"ATEITIES" REDAKCIJA

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

Adomas Galdikas

„PEISAŽAS"

LIETUVIŲ MENAS

ALGIS TAMAŠAUSKAS

Lietuva yra meninė tauta. Tai galima lengvai pastebėti lietuviškuose drabužiuose, namuose ir paprastuose kasdieniniuose dalykuose. Yra sunku pasakyti iš kur kilo toks lietuviškas meninis palinkimas, nes lietuvis niekad neturėjo ramaus laiko išvystyti savo sugebėjimus. Lietuva, būdama kryžkelėje tarp rytų ir vakarų, amžinai buvo kamuojama karų, marų, ir kitokių nelaimių. Bet nežiūrint to, o gal ir dėl to, Lietuvos liaudis sugebėjo išreikšti savo jausmus, idėjas, ir, svarbiausia, savo viltis liaudies mene. Lietuvis mėgdamas spalvą, gyvumą, ir dekoraciją, puošė savo namus, baldus, ir net mažiausius dalykus įvairiais dekoratyviniais motyvais. Bet, pastebėtina, kad jo menas ir dekoracija niekad nebuvo perkrautas ir visados viskas buvo daroma su geru ir gyvu skoniu. Toks sugebėjimas ir subrendimas meninėje kūryboje yra taip pasklidęs pas mus, tad yra sakoma, kad lietuvių meninis sugebėjimas yra tautinė prigimtis.

Viešas Lietuvos menas, giliai įsmeigęs savo šakas į savo protėvių kultūrą, sėmėsi idėjų ir technikos iš vakarinės Europos. Nors Lietuvai trys artimiausios įtakos buvo Vokietija, Rusija ir Lenkija, nei viena iš jų nedominavo Lietuvos meninę kūrybą. Vokiečių romantizmas buvo per daug nuobodus ir sunkus gyvai lietuvio dvasiai. Rusų Byzantinė dvasia buvo per daug perdirbta, ribota, ir negyva Lietuvos temperamentui[1]) Lenkija, turėdama ir lotynų ir slavų dvasios, turėjo daugiausia progos paveikti lietuvišką meną, bet politinė antipatija ir lenkinimo spyrimasis atmetė kultūrinę Lenkijos įtaką. Lietuviai buvo geriau linkę semtis idėjų ir dvasios iš gyvesnės ir laisvesnės vakarinės Europos kultūros, ypatingai iš Italijos ir Prancūzijos. Todėl ankstyvas viešasis menas, randamas senose bažnyčiose, labai pritinkantis formoje ir stiliuje tuo laiku vakarų Europoje dominuojančiam stiliui. Tiktai spalvose ir dekoratyviniuose motyvuose skyrėsi nuo jų. Taip pat pastebėtina tuose senuose lietuvių skulptūrose ir paveiksluose tipiškas lietuviškas paprastumas ir balansas. Yra didelis palinkimas į horizontališkumą ir lygsvarą apie centrinę ašį.

Senasis lietuvių menas buvo dramatiškas ir psichologiškas. Religiniai piešiniai dažnai buvo istoriškai netikslūs, logiški įvykiai paaukojami formai ir kompozicijai išlaikyti.[2]) Lietuvių menas stengėsi sukelti jausmą ir atmosferą be perdirbtos manieros. Šis linkimas į jausmo sukėlimą pastebėtinas ir šių dienų moderniajame Lietuvių mene.

ALGIS TAMAŠAUSKAS yra jaunas architektas, šiais metais baigęs studijas University of Illinois.

Straipsnio iliustracijos yra gautos iš Čiurlionio Galerijos Čikagoje.

Po 1863 metų sukilimo prieš carą, Rusija užslopino visą Lietuvos kultūrinį gyvenimą. Uždarė mokyklas. Uždraudė knygas ir bet kokį kultūrinį pasireiškimą. Lietuvos liaudis ieškojo paguodos dainose ir statė, dabar tipišką Lietuvai, pakelėse kryžius ir smutkelius. Gaila kad iki šiol nebuvo daug studijų apie šiuos lietuviškus kryžius nes juose, sunkiose tautos valandose, Lietuvis sudėjo savo jausmus ir viltis ir įkvėpė į juos visą savo kultūrinį ir meninį sugebėjimą. Tie puikiai išdirbti smūtkeliai ir kryžiai yra tikri paminklai Lietuvos dvasiai.

1905 metų revoliucija Rusijoje, atnešė šiek tiek laisvės Lietuvai. Kultūriniai pančiai buvo palengvinti ir Lietuviai inteligentai, daugelis kurių buvo beeiną mokslus kituose kraštuose, sukūrė Lietuvos Dailiojo Meno Draugiją. Šiuo laiku ir pasirodė pirmieji pilno masto Lietuvos dailininkai. Jų priekyje stovėjo Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, kurio darbai atspindi Lietuvos tautinęį dvasią. Nors ir jo meninė karjera buvo, trumpa, siekė nuo 1904 metų iki jo mirties 1911 metais, jo kūryba susilaukė didelio susidomėjimo, ypatingai tarp rusų menininkų. Nei vienas lietuvis dailininkas nesusilaukė tiek užsieninio pasisekimo kaip Čiurlionis. Jo gili, mistinė, beveik abstrakcinė dailė sukūrė daug ginčų, kurie dar ir dabar tebeaidi tarp pasaulio menininkų. Vieni jo kūrybą vertino kaip bandymą sujungti meną su muzika, (Čiurlionis buvo pirma muzikas — kompozitorius); kiti teigė, kad tai buvo pirmieji abstrakcinio meno žingsniai, turėję didelės įtakos Rusijos dailininkams. Bet mums čia ne tiek svarbu jo kūrybos įtaka kitiems pasaulio dailininkams kiek savitumas kaip menas, kuris taip giliai išreiškė Lietuvos dvasią ir pranašavo jos ateitį. Kai Kudirkos "Varpas" skambino Lietuvai keltis, tai tuo laiku ir Čiurlionis vaizdavo Lietuvos dvasią savo simboliuose tiesiog pasakiškuose paveiksluose. Jam tikrovė neegzistavo. Gamta buvo tarsi slaptinga šventykla. "Visas regimasis pasaulis įgavo sudvasintą išvaizdą ir tapo tarsi tonų pasaulis per kurį kalba neregimasis dvasinės tikrovės pagrindas."[3]) Pirmieji jo kūriniai skelbė jo dvasinį jieškojimą kaip galima spręsti iš paveikslų pavadinimų: Regėjimas, Viltis, Mintis, Bičiulystė, ir kiti. Paskutinieji Čiurlionio eigos kūriniai, kaip Žemaičių Kryžiai, Vytis, Žemaičių Kapinės ir kiti, tai pilni liaudies meno ir tautinių motyvų. Juose jis siekė lyg išreikšti Lietuvos sielą savo paprasta, nemokyta ranka. Tai dailininkas kuris labai jautė savo tautos kultūrą ir jos dvasią. Su Čiurlionio labai ankstyva mirtimi (jis buvo tik 36 metų) Lietuvos menas ir tauta neteko tikrai įkvėpto žmogaus.

Čiurlionis labai aktyviai dalyvavo Lietuvių Dailės Draugijoj, kuri buvo įkūrta 1907 metais A. Zmuidzinavičiaus iniciatyva. Zmuidzinavičius pats buvo nemažo sugebėjimo dailininkas, populiarus savo sentimentaliniais Dzūkijos gamtovaizdžiais. Jam pirmininkaujant Lietuvių Dailės Draugija pradėjo reguliariai rengti dailės parodas ir bendrai rišti Lietuvos menininkus išsklidusius po visus pasaulio kampus. Iki Pirmojo Pasaulinio karo buvo surengta net aštuonios parodos Vilniuje ir dvi Kaune. Iš viso jose dalyvavo 35 dailininkai.

Kitas tos kartos dailininkas, pasižymėjęs mene bei visuomeniniame gyvenime, buvo Adomas Varnas. Jis ne tik buvo vyresniosios kartos kūrėjas, bet ir naujos mūsų dailininkų kartos mokytojas. Jis ne tiek pasižymėjo savo menu, nors Vytauto Didžiojo Kultūros Muziejus Kaune įsigijo virš penkiasdešimt jo kūrinių, kiek savo įvairia visuomenine veikla Lietuvos labui. 1908 metais su dailininku Adalbertu Stanaika išvaikščiojo visą Lietuvą nufotografuodamas apie 2300 lietuviškų kryžių ir kitų kūrinių. 1926 išleido jis "Lietuvos Kryžių" albumą. Anksti susidomėjęs Lietuvos liaudies meno turtais parodė jis juos tarptautinėje parodoje Italijoj 1925 metais, kur susilaukė iki tol negirdėto įvertinimo ir atidarė pačių Lietuvių akis į savo tautos meną ir kultūrą. Tėvynės meilė atsispindi Varno plačioje meninėje kūryboje. Tarp daugybės portretų ir gamtovaizdžių randama daug peisažų iš Lietuvos istorijos ir literatūros. Jo kūryba tai konkretizmas — realizmas. Susideda iš trijų meno išraiškos priemonių — formos, linijos, ir spalvos.[4]) Tai Varno trikampis. Jo formos tai beveik skulptūrinės su stipriu šviesos ir šešėlių žaidimu, pabrėžta kontūrine linija, ir paįvairinta laisva spalva, kuriai leidžiama išbėgti iš savo rėmų sulyg dailininko nuotaika.[5]) Jo kūryba mums ypatingai brangi, nes ji papildo lietuvių plastinį meną.

Dar kitas tos ankstyvos kartos reprezentatas ir gal stipresnis realistas negu Adomas Varnas buvo Petras Kalpokas. Vienas iš ankstyvų meno mokytojų, jis 1921 metais dėstė Vienožinskio įsteigtuose meno kursuose, kurie vėliau buvo suorganizuoti į Kauno Meno Mokyklą. 1930 metais Kalpokas parašė vieną iš pirmųjų tapybos technikos vadovėlijų. Jo pačio menas atsižymi ypatingu rūpestingumu ir kruopščiu šviesos ir šešėlių kontrastų studijavimu.

Nepriklausomos Lietuvos kovos ir rūpesčiai buvo šiek tiek sumaišę organizuotą lietuvių menininkų veikimą. Pradžioje meno kūrėjai buvo susibūrę į bendrą draugiją su kitų meno šakų kūrėjais. Tik gana vėliau 1926-30 metais A. Galdiko ir kitų pastangomis buvo atgaivinta senoji Dailės draugija.

Senesnieji Lietuvos menininkai studijavo Rusijoje, Vokietijoje, ir kitur. Bet, jaunoji karta turėjo progos, jau gana anksti, įgauti mokslą savame krašte. Pirma, kaip minėta, buvo Vienožinskio meno kursai įsteigti 1921 metais. Tie kursai 1922 metais buvo perorganizuoti į Kauno Meno Mokyklą, kuri, uoliai vadovaujant Vienožinskiui, Sklėriui, ir Šlapeliui, davė mūsų tautai daug gabių dailininkų. Senajai kartai daugiausia buvo būdingas realizmas.

V. Vizgirda "VAISIAI IR GĖLĖ"

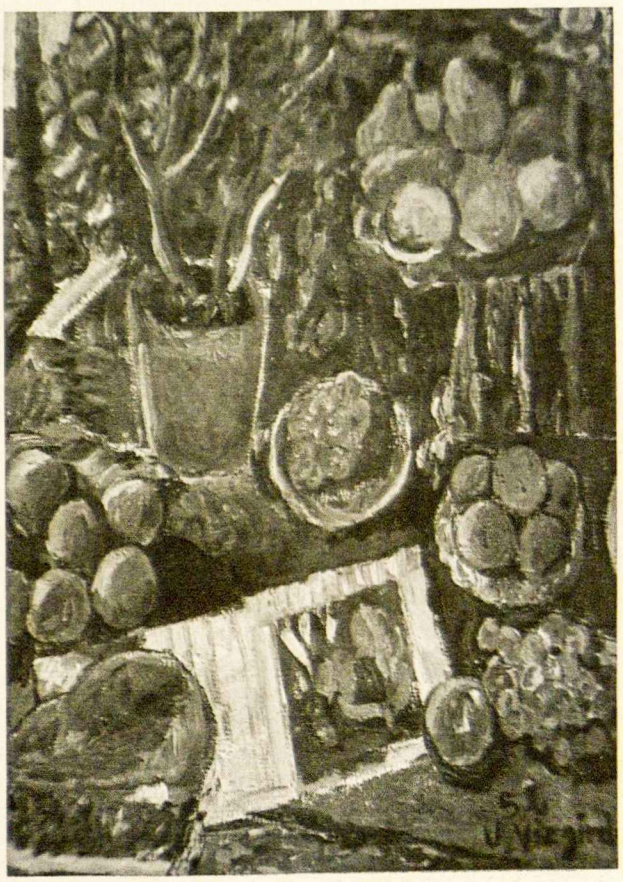

V. K. Jonynas 'EUROPA"

Jaunajai kartai buvo suteikta proga pažinti kitas Vakarinės Europos meno sroves per tokius gabius meno dėstytojus, kaip Vienožinskį, negausų kūriniais, bet pajėgų, o ypatingai per Adomą Galdiką, kuris visą laiką buvo atviras naujoms idėjoms. Galima sakyti, kad nei vienas lietuvis dailininkas po Čiurlionio nebuvo susilaukęs tiek palankumo užsienyje, kaip A. Galdikas. Jis nuo 1923 iki 1940 metų buvo Kauno Meno Mokyklos grafikos skyriaus vedėjas ir nuo 1940 iik 1944 metų Taikomosios Dailės Instituto tapybos profesorius. Jo meno eigoje matyti didelė įtaka Vakarinės Europos meno gairių. bet visa kūryba paremta dideliu savo krašto įsisamoninimu. Visa jo kūryba stengiasi išreikšti savo protėvių palikimą ar puošiant kubistinį kūrinį liaudies motyvais ar darant impresionistinį peisažą Lietuvos laukų, kapinių ir kaimų. Didelis komplimentas buvo duotas Adomui Galdikui prancūzo kritiko Waldemar George, kai jis parašė: „Pakeltas į europiečių menininkų rangą, Galdikas niekados nepamiršo, kad pirmoje eilėje jis yra lietuvis dailininkas. Jis žino, kad jis geriausia pasitarnaus Vakarams ne panaikindamas savo asmeniškumą ir tapdamas dar vienu apatridu, bet parturtindamas bendrą Europos kultūros lobyną savitu tautiniu indėliu." Už savo labai puikų triptiką „Lietuva" jam buvo suteiktas Grand Prix 1937 metų tarptautinėje parodoje Paryžiuje.

Adomo Galdiko kūryba yra mišinys impresionizmo ir ekspresionizmo. Tas mišinys arba rezultatas yra savitas Galdikui. Galdikas nėra visai abstraktus. Motyvus dar galima lengvai atpažinti. Tačiau jie išauga iš spalvinių skambėjimų. Jie, tylūs ir tolimi, sudaro stiprią kompoziciją. "Iš tų spalvinių - muzikinių tonų, išreikštų įvairiausiais dažų palietimais, susidaro medžiai, gėlės, lygumos, kalnai, takai, vandenys — atskleisdami nuostabią poetinę tikrovę."[7] Toje pasakiškoje realybėje Galdikas labai artimas kitam dideliam Lietuvos menininkui — Čiurlioniui.

Jaunoji karta greitai užaugo. Jų žvilgsniai buvo į Vakarus kur meninę tradiciją formuojančios tautos žengė tolyn. Jaunoji karta irgi ryžosi žengti greta. 1930 metais, dailininko A. Valeškos iniciatyva buvo suorganizuota Lietuvių Nepriklausomųjų Dailininkų Draugija, kuri buvo pirmas žingsnis suburti jaunasias jėgas bendram darbui. Antras jų tikslas buvo užmezgimas artimų santykių su kitų tautų menininkais. Tai buvo bendra draugija, kuri negalėjo patenkinti daugiau susikristalizavusių meniškų ideologijų grupių intencijų. Tuo būdu, 1932 metais Viktoro Vizgirdos iniciatyva buvo suorganizuota ARS sąjūdis. Tarp steigėjų ir aktyvių dalyvių buvo tokie jaunieji pirmaeiliai dailininkai kaip Antanas Gudaitis, vėliau Vilniaus Dailės Akademijos tapybos skyriaus vedėjas, A. Samuolis ir skulptorius Jonas Mikėnas. ARS tai buvo modernistų dailininkų kolektyvas. Jie suteikė lietuvių dailei naujos gyvybės. Jų tikslas? Čia yra ištrauka iš 1932 metų ARS atsišaukimo: „Pasaulis, ypač mūsų tauta, pradėjo naują epochą. Po ištisų penkių šimtmečių mes vėl patenkame į Europos tautų didžiąsias kultūros lenktynes. Apsidairę aplinkui įsitikinam, kad nebuvimas gilesnių meno jieškojimų arba seniai nudėvėtų formų mėgdžiojimas mūsų meną žudo. Mes pasiryžę šiai atgimstančiai tėvynės epochai tarnauti ir kurti šios epochos stilių. Meno kūrinys — nauja gyvenimo realybė... Pirpažįstame šių dienų formalius meno užkariavimus, nes jie teikia mums daugiau kūrybinės laisvės."[8] Deja, to ARS manifesto kūrėjai vienas po kito nukeliavo kitomis kryptimis. Tiktai vien Viktoras Vizgirda išsilaikė savo įsitikinime. „Būti Europos menininkų šeimos nariu, jieškoti lietuviškam peisažui išraiškos priemonių, derinant pasaulines kūrybos apraiškas su lietuvišku liaudies mene išlikusiu charakteriu — buvo ir tebėra Vizgirdos credo."[9] Jo meninė kūryba pažymėta dideliu spalvotumu ir ekspresionizmu. Jo teigiamoji tezė — spalva yra viskas. Per spalvą jisai stengiasi išreikšti savo jausmus ir mintis ir vien spalvos dėka jis piešia ne vien meninę, bet ir empyrinę tikrovę. Tas konceptas yra pagrindinė ekspresionizmo mintis.

Augant laisvai Lietuvai augo ir Lietuvos menas. 1935 metais senoji Kauno Meno Mokykla buvo pavadinta Dailės Mokykla. Atgavus Vilnių, ji buvo paversta Taikomosios Dailės Institutu, kuriai vadovavo V. K. Jonynas, pats buvęs tos mokyklos mokinys, o Vilniuje buvo įsteigta Dailės Akademija, kuriai direktoriavo Vytautas Vizgirda. Šių mokyklų dėka į meno sritį išėjo daug lietuvių menininkų. Jų tarpe buvo Vytautas Kasiulis, klasikinis realistas ir dekoratyvaus pobūdžio dailininkas; Petras Kiaulėnas, tapytojas - formalistas, kuris išaugęs impresionizme susidarė savo giliai spalvotą mirgantį stilių, kuriame visos paletės spalvos rado vietos; Puzinas, kurio impresionistiniams kūriniams buvo būdingi pilki ir niūrūs tonai; ir, Vytautas Kašuba, skulptorius, ir vėliau Taikomosios Dailės Instituto skulptūros skyriaus vedėjas. Kašubos kūryba atmetė tada Lietuvoje vyraujančią šiurkščią ir monumentalinę skulptūrą ir įnešė savo lyrišką ir gilų priėjimą. Kūrinių formos formos yra stiprios ir labai ryškios. Kašubos skulptūra ar tai medyje ar akmenyje "pažymėtinai dinamiška, bet ne išviršiniu judėsiu, o intensyvia vidine išraiška, spinduliuojančia iš sukauptų veidų ir sąnarių."[10] Dar kiti tų mokyklų graduantai buvo A. Motiejūnas, V. K. Jonynas, Viktoras Petravičius, P. Augius, T. Valius ir daugelis kitų.

Karo metai neužslopino mūsų lietuvių menininkų ir dailininkų.Naujų menininkų prieauglis pokariniu laiku yra gana gausus. Tuojau po karo buvo suorganizuota Freiburge Taikomosios Dailės Institutas didžiojo Lietuvos grafiko ir dėstytojo Vytauto Jonyno iniciatyva. Daugelis mūsų jauniausios kartos menininkų buvo laimingi tęsti ar pradėti

NERIMA NARUTĖ

TAKELIAI

Į žemės skietą įrėžti
Pievų žieduotam audime įausti,
Saulės įkaitinti — lietaus nuprausti
Baltų ramunių šepetėliais apvedžioti,
Šilti, minkšti takeliai.
Vingiuojat kloniais, parugėm
Baltom siūlėm,
Pro lieknus avietynus, į vieškelius
Ir kapinynus.
Vedžiodami pėsčių pulkus,
Į atlaidus — turgus.
Paraudę, kruvinai numinti
Piemenėlių vieškeliai, šventi takai.
Žiema atėjusi sulygina, apkloja.
Ir pusnyje baltoje
Jūs ilsitės iki pirmųjų atlydžių,
Kolei pulkai pėsčių
Atnaujina užgijusias žaizdas.

7

T. Valius "GOLGOTA"

savo meno studijas pas tokį menininką. Lietuvos menininkai, kaip pastebėtina iš Telesforo Valiaus, Augiaus, Petravičiaus, Jonyno ir kitų darbų, buvo ypatingai stiprūs grafikos srityje Ypatingai Jonynas buvo susilaukęs palankios kritikos. New York "Times" rašė, kad Lietuvoje gimusių menininkų moderniajame mene nėra daug, bet visi jie stiprūs. Prie jų, Soutine, William Zorbach, Ben Shahn, "Times" pridėjo ir Jonyną. Jo paveikslai yra labai raiškūs. Jie sudaryti iš drąsių linijų, kurios vėlesnėje kūryboje paįvairintos spalva. Pradžioje Jonynas laikėsi stilizuoto realizmo,kuris pastebimas Donelaičio "Metų" iliustracijose. Vėliau jo darbai susubtilėjo ir dabartiniu laiku stipriai pasireiškė abstrakciniame mene. Visa jo kūryba paįvairinta ir papildyta lietuvių liaudies motyvais.

Mūsų menas neužgeso su laisvės netekimu. Naujieji mūsų dailininkai kaip Vytautas Ignas— pasireiškia labai paprasta, sintetiška kūryba, Albinas Elskus — stiprus vitražų dailininkas, skulptorius Teisutis Zikaras — gabus, formos beieškantis, seno lietuvio skulptoriaus Juozo Zikaro sūnus, Romas Viesulas —gabiai tęsiąs lietuvių dominaciją grafikos srityje, ir kiti veda tautinio meno kūrybą svetimam krašte.

Ar mūsų menas, giliai įkvėptas liaudies dvasia, galės išsilaikyti ateityje, yra didelis ir dabartiniu metu sunkiai atsakomas klausimas. Menas tai nėra tapybos technika ar kita išorinė demonstracija. Mechaniškai sukurtas paveikslas tai nėra menas. Tikras menas turi būti brandinamas viduje ir gimti kaip neišvengiamybė. Tad ir lietuvis dailininkas tegalės išlaikyti tautinę dvasią savo kūriniuose, pažvelgdamas į save ir paklausdamas, ar jis dar lietuvis.

Pastabos

1. P. Augius, **Lithuanian Art in Exile,** 1948, p. 7
2. **Ibid,,** p. 8
3. **Lietuvių Enciklopedija,** c 1957, IV tomas, p. 105 V. Jonynas, "Zvilgsnis į Adomo Varno kūrybą", **Aidai,** Kovo 1955, p. 132
5. **Ibid.,** p. 132
6. W. George, "Adomas Galdikas", **Aidai,** Balandis 1952, p. 181
7. "Adomo Galdiko kūrybos kelias", **Aidai,** Sausis 1956, p. 92.
8. H. Nagys, "Dail. Viktoro Vizgirdos kūrybinis kelias", **Aidai,** Lapkritis 1954, p. 413
9. **Ibid.,** p. 414
10. **Lietuvių Enciklopedija,** c 1957, XI tomas, p. 149.

"Ateities" redakcijos narę

GIEDRĘ JANKONYTĘ

ir

POVILĄ ŽUMBAKĮ,

sukūrusius ateitininkišką šeimą, sveikina

"ATEITIS"

RIMANTAS PAULIUKONIS

KATALIKŲ PAŽIŪROS Į EVOLIUCIJĄ

Prieš porą metų suėjo šimtas metų nuo Darvino knygos "The Origin of Species" pasirodymo, kurioje jis rašė, kad žmogus yra kilęs iš beždžionės. Šios sukakties proga buvo daug mokslinėje spaudoje rašyta apie darvinizmą bei jo išvadas. Šio straipsnio tikslas yra parodyti, kaip Katalikų Bažnyčia žiūri į evoliucijos klausimą.

Paleontologija, mokslas, tyrinėjąs suakmenėjusias anų laikų gyvulijos liekanas, aiškina, kad ne visi dabartiniai gyvuliai egzistavo nuo seniausių laikų. Paleontologai randa žemiausiuose žemės formavimosi sluoksniuose iškasenų, kurios liudija, kad prieš šimtus milijonų, o gal ir prieš bilijoną metų gyvūnija buvo neišsivysčiusi, labai primityvi. Per milijonus metų jų kūnai vystėsi, kol jie pasiekė dabartinio tobulumo laipsnį. Iš iškasenų paleontologai sprendžia, kaip šis išsivystymas ėjo per milijonus metų iki šių dienų. Visa tai rodo, kad gyvūnų kūnai perėjo savo rūšies evoliuciją, t. y. gyvių išsivystymą iš žemesnio laipsnio į tobulesnį.

Vienas iš pirmųjų evoliucionistų buvo Darvinas, kurs savo knygoje "The Origin of Species", išleistoje 1859 metais, pareiškė, kad žmogus yra kilęs iš gyvulio — beždžionės. Vėliau, 1871 metais, jis pakeitė kai kurias savo teorijos dalis ir aiškino, kad žmogus ir beždžionė yra kilę iš bendrų antropoidinių protėvių. Darvino teorija tapo labai populiari ir buvo diskutuojama visų žmonių klasių. Kai kam atrodė, kad šv. Raštas ir pati krikščionių religija, aiškinanti žmogaus sutvėrimą, yra palaidota. Tuo tarpu Katalikų Bažnyčia ragino laikytis atsargiai ir nedaryti per toli einančių išvadų.

Šiandien, praslinkus šimtui metų nuo Darvino evoliucijos teorijos paskelbimo ir atradus daug naujų iškasenų, evoliucijos klausimas kiek kitoje plotmėje atsistojo. Ir Katalikų Bažnyčia bei katalikų mokslininkai tuo klausimu yra aiškiau pasisakę.

1950 m. popiežiaus Pijaus XII išleistoje enciklikoje **Humani Generis** sakoma, kad Katalikų Bažnyčia nedraudžianti evoliucijos mokslui nagrinėti žmogaus kūno kilmę, remiantis atrastomis iškasenomis, tačiau pažymi, kad turėtų būti su atitinkamu šiam svarbiam reikalui rimtumu bei atsargumu svarstomos abi evoliucijos mokslo pusės, t. y. argumentai kalbą už ir prieš evoliuciją. O iš kitos pusės tie mokslininkai, kurie laiko žmogaus kilmę galutinai išspręsta ir nieko ypatingo neranda dieviškame apreiškime, dėl ko reiktų laikytis didesnės atsargos, eina per toli ir peržengia šių diskusijų ribas.

1953 m. Pijus XII savo kalboje genetikams pasakė, kad Bažnyčia nesipriešina evoliucijos teorijai, bet drauge ir perspėjo, kad hipotezė negali būti priimta kap tikra mokslinė tiesa.

Evoliucijos klausimu taip pat yra pasisakę ir žymūs katalikų teologai, filosofai bei kiti mokslininkai, kurių

A. Marčiulionis "KETURI APAŠTALAI"

SALDUSIS KRISTAU

Žibuoklių atspindy
Stiklinių rožių
Rubino apšviestas
Bejėgis kūne
Melo cukruje —

Sugarbanuota barzda
Apspjauta spalva
Padažytas ir papudruotas
Tu nulipi
Mus išganyti

Būk pasveikintas
Tikėjimo auka
Apcukrintas, Kristau,
Kuris dalyvauji
Mūsų gėdoje

Tai yra tavo
Paskutinė kančia:
Žengti vistuliodamas
Per švelnių jausmų
Kvapią alyvą

Ir paslėpti
Kančios žaizdas
Pervertą šoną
Kraujo upelį
Tavo apsiausto brokadoj

Wolfgang Grözinger

Hochland, Vasaris, 1961

---

vieną kitą pavyzdžiui galima paminėti.

Bruno de Solages, Toulousos Katalikų Instituto rektorius, 1947 mokslo metų atidarymo kalboje pasakė, kad krikščioniui mintytojui reikalinga pripažinti evoliucijos pažiūrą ir patiekti Apreiškimo tiesas visatos evoliucijos supratimo ribose.

Tėvas K. Boyer, S. J., Gregoriano Universiteto Romoje dogmatinės teologijos profesorius, rašydamas apie žmogaus kūno išsivystymą, sako, kad žmogaus kūno evoliucija biologijos ir paleontologijos mokslų šviesoje yra dar tik hipotezė su daug klausimų, kuri būtų priešinga ir teologijai, nebent sutiktų pripažinti Dievą pirmąja žmogaus formavimosi priežastimi.

Tėvas Marcozzi, S. J., antropologijos specialistas, nagrinėdamas žmogaus kūno kilmę, nurodo, kad žmogaus kūnas morfologijos ir psichologijos atžvilgiais rodo žemesnio laipsnio gyvio tęsinį. Kadangi žmogus ir beždžionė priklauso tai pačiai biologinei antropoidų grupei, paleontologija rimtai kelia klausimą apie žmogaus kūno evoliuciją. Materialistinė evoliucijos pažiūra, nepripažįstanti Dievo buvimo ir sutapdinanti materiją su dvasia, yra moksliškai klaidinga ir filosofiškai beprasmiška.

1952 m. dokumentuotai parašytoje knygoje apie organinę evoliuciją Philip S. Fothergill pripažįsta, kad evoliucija įvyko ir jo manymu, evoliucijos teorijja negali prieštarauti teologijai bei filosofijjai.

Panašių tvirtinimų yra pareiškę ir kiti katalikų mokslininkai: Fordhamo Universiteto antropologijos profesorius Tėvas J. Ewing S. J.; žymus anglu rašytojas evoliucijos klausimu H. T. Johnson ir Granados Universiteto geologijos profesorius Tėvas B. Melendez.

Iš paminėtų pasisakymų matyti, kad: 1. Šv. Tėvas neatmeta žmogaus kūno išsivystymo galimybės; 2. Evoliucija dar nėra įrodyta mokslinė tiesa, bet tik labai galima hipotezė, beveik visuotinai mokslininkų priimta, kadangi ji išaiškina daug mokslinių pastebėjimų; 3. Katalikų mokslininkai pripažįsta evoliucijos teoriją, tačiau atmeta materialistinį evoliucijjos supratimą kaipo moksliškai klaidingą bei filosofiškai beprasmišką, nes: a) ji neigia Dievo buvimą, b) pripažįsta dvasios išsivystymą iš kūno, t. y. nemato esminio skirtumo tarp dvasios ir kūno ir c) atmeta teologinį bei filosofinį evoliucijos aiškinimą, kaip nieko naujo evoliucijai, materialistų manymu, neduodantį.

AUGUSTINAS JUODVALKIS

LAISVĖ IR VERGIJA

Šiandien, tolimose pasaulio šalyse, vyksta kova tarp laisvės ir vergijos. Joje dalyvauja ir seni ir jauni, vargdieniai ir turtuoliai, sūnūs ir tėvai. Juos neatskirtum nuo mūsų, tiktai jų išvaizdos visad rimtos, be šypsenos, ir jie rankose laiko ginklus. Visi pažįsta karą. Jie žino, kad jį seka badas, skurdas ir mirtis. Bet vistiek nė vienas nepasiduoda priešui, nes priešas yra dar baisesnis. Per gaisrus ir sprogimus jie miršta gindami savo laisvas idėjas ir stiprius principus. Tie kariai miršta, ne tik kad jie laimėtų karą. Jų kraujas liejasi, kad laisvė visuomet gyvuotų jų tėvynėje. Tie patrijotai nebijo nei kančios, nei skausmo — bet jiems smarkiai sudreba širdys, kai pamato ateinančią vergiją, nes ji yra jų priešas.

Iš mūsų jaunimo, tik keli pažįsta nelaisvę. Mes gyvename patogiai su visom moderniškom priemonėm ir rūpinamės tiktai apie mūsų dabartinius smulkius reikalus. Turbūt retai mums ateina mintis, kad tolimoj ateity mes gal kada nors gyvensime po komunistų ranka. Prieš keturiasdešimt metų mūsų tėveliai Lietuvoje taip pat galvojo. Jų kasdieninis gyvenimas buvo linksmas, įdomus ir laisvas. Dabar neprašytas svečias pagrobęs Lietuvą, užgesino laisvės žibury ir paliko mūsų tėvynę tamsią ir nuliūdusią. Mūsų partizanai ir karininkai liejo kraują veltui, nes priešas pagaliau sutraiškė juos su staigia jėga. Kaip Lietuvoj partizanai kovojo tėvynės išlaisvinimui, taip ir šiandien Afrikoj, Azijoj ir Pietų Amerikoj siunta sukilimai ir žiaurūs mūšiai. Juose irgi žūsta daug kovotojų. Vieni žuvo, kad laisvė gyvuotų, kiti, nežinodami jo žiaurybės, mirė kovodami už komunizmą.

Mes Amerikoj nei kenčiam, nei badaujam, bet gyvename tikroj laisvėj. Mes nematę komunizmo žiaurybių ir tik retai pamastome apie jo dabartinį pavojų. Mes išsprukome iš vergijos pančių tiktai per Dievo gerumą. Todėl, kad mes gyvenahme linksmai laisvėje, mūsų pareiga yra padėti savo bičiuliams prislėgtiems komunizmo. Mes esame jauni. Pasaulis tuoj kreipsis į mus vadovauti senųjų vietoje. Ateity mums irgi reikės stoti į kovą ginti mūsų laisvę. Mes kovosime ne tik su ginklais, bet ir su maldom, žodžiais ir pasiaukojimu. Laikykimės prie tėvų idėjų, ginkime pasaulį nuo komunizmo žabangų, ir prašykime Dievą, kad jis mums padėtų. „Stokime drąsiai į kovą garbingą. Dirbkim, kovokime dėl Lietuvos!"

J. ŠOLIŪNAS

JEI...

Jei gyvenimas būt' karusėlė
Niekad nepabaigčiau dainos.
Jei gyvenimas būt' karusėlė,
Sustočiau ieškot vienumos.
Jei gyvenimas būt' karusėlė,
Niekad nebijočiau nakties.
Jei gyvenimas būt karusėlė,
Niekad neturėčiau vilties:
Sustot, pailsėt,
Sulaukt ateities...

Buvusiom SAS pirmininkui

SKIRMUNTUI RADVILAI,

jo mylimam tėveliui mirus, reiškiame gilią užuojautą.

STUDENTŲ ATEITININKŲ SĄJUNGA

Buvusiam SAS pirmininkui

SKIRMUNTUI RADVILAI,

mirus jo mylimam tėveliui, reiškiame gilią užuojautą.

"ATEITIS"

KUOPOS POBŪVIAI

VIDA BIČIŪNAITĖ

Kiekviena organizacija turi savo veiklos formą. At-kams, kaip jaunimo organizacijai, ypatingai svarbu išvystyti tinkamai savo veiklą ir tuo padaryti savo organizaciją gyvą, patraukliją. Tokiu būdu, didesniam kiekiui jaunųjų susidarys proga vėliau pažinti kilniuosius tikslus. Viena iš labai svarbių veiklos formų yra pobūviai.

Kas tai yra pobūviai ir ką norima jais pasiekti? Pobūviai tai yra organizacijos rengiamas asmenų subūvimas. Jame iš auksto numatytu planu pravedami veikloje siekiami dalykai. Pobūvių tikslai gali būti: 1) tarpusavio bendravimo sustiprinimas 2) kuopos veiklos parodymas organizacijai nepriklausantiems, kad juos patraukti, 3) paminėti įvyki, reikšmingą atkams, tautiniu ar religiniu atžvilgiu, 4) pagerbti ar paminėti at-kams svarbius asmenis. Be to, pobuviams reikia priskirti išvykas į gamtą, į kultūrinius parengimus. Pobūviuose galima pasiekti narių susigyvenimą ir pažinimą. Be to, kultūriniai pobūviai lavina asmens inteligentiškumą. Pobūvių rengimas narius pratina ką nors konkrečiai padaryti ir būti aktyviu.

Pobūvių forma ir turinys. At-kams labai svarbu tobulinti savo pobuvių turinį. Pobūvio turinys parodo, ar atkų organizacijos vienetas turi judrią veiklą ar sustingusią ir monotonišką. Jeigu rengiami, laikas nuo laiko, tik linksmavakariai ir programoje tik šokiai, tai yra paprastos vakaruškos, kurioms suruošti nebūtinai reikalinga atkų kuopos. Šokiai turi savo vietą pobūviuose, bet ne vienintelę. Tokio pobūdžio metu įvedimas kitų programos punktų, kai deklamavimas, vaidinimai ir kupletai, padaro pobūvį įvairesnį. Pobūviai be šokių gali būti suorganizuoti labai įdomiai, pav. arbatėles arba dainų vakarų formoje. Pobūvyje prie užkandžių gali būti pravesta temos nagrinėjimas, visiems joje dalyvaujant.

Kas tinka tikinčiojo, inteligentiško jaunimo pobūviuose. Organizacijos reiškimosi būdas patraukia idealistišką jaunimą ir ją didina. Jaunimas organizacijoj turi turėti darbo ir iniciatyvos galimybę, bei padrąsinimą.

Jaunimo pobūviuose turi reikštis dvasinis elementas. Idealistinis nusiteikimas ir gražios formos pobūvis bus vertingas ir gražus laiko praleidimas. Pobūvis neturi būti jauniems seniams. Girtuoklavimas, dviprasmiškumas, per tamsios šviesos naikina skaidrų, atvirą jaunuolių pasilinksminimą. Iš kitos pusės, jaunimas turi reikštis kaip jaunas. Pobūvio dalyviai turi jaustis laisvai ir neturi būti varžomi griežtų formų. Pobūviuose kiekvienas įneša savo gyvumą ir jį pagyvina savo iniciatyva.

Koki pobūviai At-kų veikloje konkrečiai reikalingi? At-kų principuose svarbią vietą užima religiškumas. Religinio pobūdžio pobūviai yra labai svarbūs ir suriša dvasiniai narius. Bendri pusryčiai — agapės — turi būti praktikuojami ir suderintai pravesti. Nebūtinai tai turėtų būti grynai religinio turinio, bet galėtu būti aptartas koks vienas trumpas organizacinis reikalas.

Gavėnios ir advento metu turėtų būti susikaupimo pobūviai gerai paruošti religinio klausimo apsvarstymui.

Pildydami tautiškumo principą ateitininkai turi turėti Lietuvai svarbių datų minėjimus, per kuriuos patys nariai išpildo programą.

Lietuvai at-kams svarbių asmenų paminėjimas gali vykti taip pat pobūvių formoje.

Vientisas klausimas gali būti įdomiau pravestas laisvame pobūvyje, giliau išnagrinėtas ir nesuvaržytas formalumais.

At-kai turi imtis iniciatyvos ir pakviesti kitų organizacijų atstovus ir tuo pradėti glaudesnį bendradarbiavimą lietuviško jaunimo tarpe.

Kuopos turėtų surengti porą pramoginių pobūvių. Tokie pobūviai turi būti gerai paruošti ir verti atakų vardo.

At-kų šeimos šventėje kuopų nariai turi aktyviai dalyvauti.

Narių bendros išvykos į gamtą, muziejus, operas reikia prilyginti pobūviams. Jos labai naudingos, jei gerai suruoštos.

Iš to kas anksčiau pasakyta, seka, kad pobūviai at-kų veikloje labai svarbus dalykas. Vien sausi susirinkimai jaunuoliui gali neužtekti iniciatyvai ir veiklai ūgdyti. Dažnai valdyba visą veiklą atlieka, o nariai pasyviai išsėdi susirinkimuose. Organizacijoj svarbu, kad kiekvienas narys veiktų ir rastų sau tinkamą pasireiškimo būdą. Savo rengiamuose pobūviuose į rengimo darbą įtraukime savo narius, o jie ateis su naujomis idėjomis ir pobūviai nebus visadą tokie pat.

EUGENIJUS MATUZEVIČIUS

iš rinkinio
Negeski, Švyturio Ugnele.

* * *

Pavasaris žiedais takus nusnigo,
Ir žemė gaudžia vėl, jėgų pilna.
Aš noriu baigt rašyt pradėtą knygą,
Sušildyt ją
Džiaugsminga svajone.

Aš noriu,
Kad jos puslapiai alsuotų
Ir vėjais neramiais, ir jaunatve,
Kad tu regėtum Baltiją putotą,
Regėtum gimtą žemę ir save.

Aš noriu,
Kad į tavo protą, sielą
Jos žodžiai kristų, kai kviečių grūdai..
Aš noriu,
Kad nebūt nakties šešėlių,
Kad tau kvepėtų duona ir žiedai.

Aš noriu,
Kad taikingos, geros rankos
Sklaidytų knygą — šlamančius lapus. —
O šios akimirkos — jos tokios brangios!
Ir jos — man atpildas didžiausias bus.

1958

D. IMPULEVIČIŪTĖ

STUDENTAS ATEITININKAS IR LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Pirma, negu pradėdama nagrinėti studento ateitininko veiklą Lietuvių Bendruomenėje, turime išsiaiškinti „bendruomenės" žodžio sąvoką.

Kiekvienos atskiros tautos bendruomenę sudaro *vienos tautos* žmonės, kuriuos tarpusavyje riša viena kalba ir bendri papročiai. Tad ir lietuvių bendruomenę sudaro lietuviai, kuriuos bendron draugijon - bendruomenėn jungia lietuvių kalba ir lietuviški papročiai.

Mes lietuviai esame pasklydę po visą pasaulį. Ir šitaip išsisklaidę lietuviai, nors ir nedideliais būreliais, sudaro Pasaulio Lietuvių Bendruomenę. Didžiausią lietuvių bendruomenę sudaro lietuviai likę Lietuvoje ir persekiojami rusų.

Mus, lietuvius, niekas negali prievartauti, kad nutrauktume ryšį su lietuviška bendruomene. Niekas negali mums uždrausti kalbėti ar skaityti, ar melstis lietuviškai, nes mus lietuvių kalba riša vieningon krūvon. Niekas negali mus priversti, kad atsisakytume savo papročių, kaip Kūčių stalo padengimas ir kitų papročių. Ir šitie trys dalykai, tai yra, kalba, tautybė ir bendri papročiai mus visus ir jungia.

Dabar pažiūrėkime, kuo studentas ateitininkas gali prisidėti prie lietuviškos bendruomenės išsilaikymo. Mūsų ateitininkų obalsis „Dievui ir Tėvynei" mus ir įpareigoja, kad studentas padėtų išlaikyti lietuviškumą ir pats nuo jo nenutoltų. Pirmiausia, visur patiems kalbėti lietuviškai, kad neužmirštume savosios kalbos besimokydami Amerikos universitetuose. Antra, patys turime skaityti lietuviškas knygas, kad neužmirštume savo literatūrinės kalbos. Dažniau ruošti paskaitas apie žymiuosius lietuvius. Nemaišyti į lietuvių kalbą svetimų žodžių. Lankytis Lietuvos Nepriklausomybės šventėse, birželio trėmimų ir kitus tautinių švenčių minėjimus. O toliau, melstis lietuviškai iš lietuviškų maldaknygių.

Tad, pirmiausia mes patys turime susitvarkyti ir neniekinti to, kas yra lietuviška.

Kiekvienais metais mūsų keletas kolegų baigia ar baigs universitetą. Mes turime eiti į lietuvišką bendruomenę dirbti, nes mūsų tėvai sensta ir nebegalės dirbti lietuviško darbo. Padėdami bendruomenei mes išmoksime dirbti lietuvišką bendruomeninį darbą, pavaduosime senesniuosius ir galėsime pratinti savo jaunuosius kolegas prie darbo.

Mes studentai - ateitininkai galime priklausyti bendruomenei įstodami į ją visi ir sudarydami prie bendruomenės atskiras seniūnijas. Taip, 1958 metais, Cleveland'o ateitininkų draugovė įstojo į bendruomenę sudarydami atskirą seniūniją. Šitaip veikdami mes paskatinsime ir kitus studentus neateitininkus įstoti į bendruomenę ir padėti lietuviškai bendruomenei stiprėti ir išsaugoti lietuvybę sau ir kitiems.

Savo trumpą referatą baigiau.

LIETAUS PUMPURĖLIS

PAPŪTIMAS

Gintaro saule,
Rugiagėlių dangus,
Marga laumės juosta,
Verkia širdis mūs...
Krinta rudens lapas,
Pavasario nebus,
Toli žvaigždė dega,
Juodas vis dangus...
Gaivinąs vėjelis,
Supantys javai,
Medžio kryžius,
Vyturio aidai...
Plačios žemės,
Erdvūs namai
Valgis,
Pinigai...

SAULĘ LIULEVIČIŪTĘ

ir

FELIKSĄ PALUBINSKĄ,

sukūrusius ateitininkišką šeimą, sveikina

"ATEITIS"

SVEIKINAME BAIGUSIUS

Skaitytojams norėtume pristatyti visą būrį šįmet kolegiją ir gimnaziją baigusių. Mums trūksta vietos: šiame numeryje įdėsime tik mažą dalelę. Kitus pristatysime spalio ir lapkričio numeriuose.

Baigusius sveikiname ir linkime Dievo palaimos jų ateities užsimojimuose.

"ATEITIES" Redakcija

Angelė Katelytė, 1955 metais baigusi Maria High School Chicagoje, 1959 metais baigusi St. Xavier College Chicagoje bakalaureato laipsniu iš anglų kalbos bei literatūros, magistro laipsnį iš University of Illinois Urbanoje 1961 metais. Universitete priklausė Forein Language Club, Book Club (1958 m. pirm.), Writer's Club, Graduate Faculty League ir Newman International. Kolegė priklausė Skautams 1946-48 m., 1950 metais įstojo į Atkų Sąjungą. Buvo Chicagos Draugovės iždininkė ir Centro Valdybos sekretorė. Taip pat priklauso ir Lietuvių Studentų Sąjungai. Planuoja dėstyti anglų ir vokiečių kalbas gimnazijoje — Chicagos užmiestyje, o vasaros laiku mano tęsti studijas toliau. Be to, aktyviai dalyvauja "Ateities" puslapiuose.

Aristidas Bičiūnas baigė Illinois Institute of Technology su laipsniu urbanistikoje: Bachelor of Science in City and Regional Planning. Paskutinius dvejus metus buvo atžymėtas Dean's List. Aristidas priklauso American Institute of Architects, American Society of Planning Officials, American Institute of Planners. Darbavosi ir lietuviškose organizacijose: studentų ateitininkų Korp! "Grandies" CV vice-pirmininkas 1959-60, Korp! "Grandies" CV narys 1960-61, Lietuvių

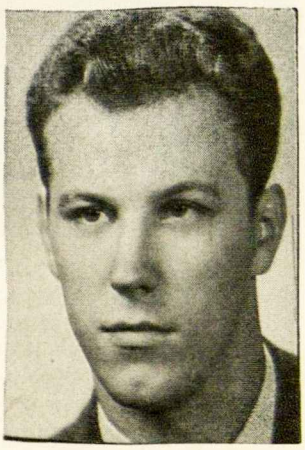

Studentų Sąjungos JAV Centro Valdybos Spaudos ir Informacijos Skyriaus vedėjas1960-61. Planuoja ruoštis magistro laipsniui ir aplankyti Berlyną (jis rašo: "aplankymas ne nuo manęs vieno priklausys").

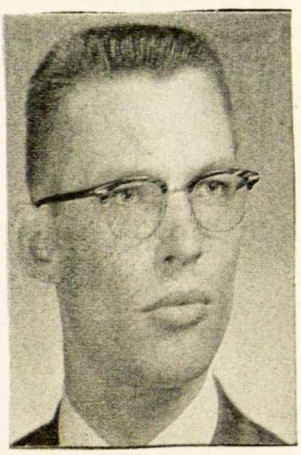

Romualdas Bublys, 1956 metais baigęs Holy Redeemer High School Detroite, 1961 metais baigė University of Detroit su bakalaureato laipsniu aeronautikos inžinerijoje. Universitete aktyviai dalyvavo ROTC programoje, kur buvo atžymėtas net dešimčia įvairių trofėjų bei pažymėjimų; be to, paskutiniais studijų metais buvo paskirtas brigados vadu su generolo laipsniu! Kolega Bublys ėjo du metus moksleivių At-kų kuopos pirmininko pareigas. Priklausė SAS ir LSS Revizijų komisijoms. Šią vasarą gavo leitenanto laipsnį kariuomenėje, kur atliks karinę prievolę; svajoja apie karišką karjerą. Domisi šachmatais, knygomis ir visuomenine veikla. Taip pat reiškiasi spaudoje.

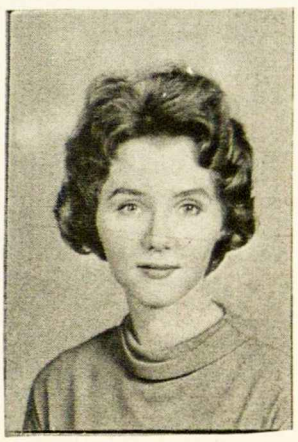

Rita Durickaitė, baigusi St. Columbville High School, Brighton, Mass., 1961 metais gavo bakalaureato laipsnį prancūzų kalboje, kurį suteikė Annhurst College, kur turėjo universiteto stipendiją. Kolegė buvo atžymėta keturis metus ant Dean's List, priklausė Kappa Gamma Pi.

Rita priklausė Glee Club, Sodalicijoje buvo sekretorė, Prancūzų kalbos klube — vicepirmininkė ir Lietuvaičių "Dainavos" klube — pirmininkė. Planuoja įsigyti magistro laipsnį iš prancūzų kalbos; yra gavusi Assistantship tęsti studijoms Boston College. Taip pat yra parašiusi porą straipsnių bei eilėraščių į "Ateitį".

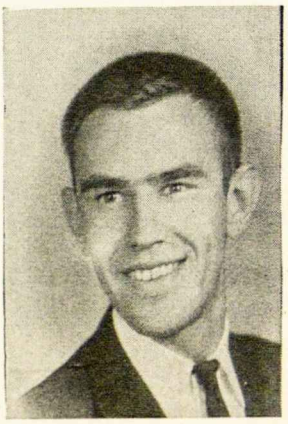

Stasys Eringis baigė University of Maryland Bachelor of Science in Civil Engineering laipsniu. Stasys yra 1957 metais baigęs Baltimore Polytechnic Institute. Universitete priklausė lietuvių klubui, kuriame ėjo vice-pirmininko pareigas. Taip pat buvo narys Newman Club ir American Society of Civil Engineers, kur buvo vice-pirmininkas. Per 1958-59 ir 1960-61 mokslo metus buvo Lietuvių Studentų Sąjungos Baltimorės draugovės pirmininkas.

Giedrė Jankonytė, baigusi Harper High School, Chicago, sausio mėn. 1958 m. Bakalauro laipsnį meno srityje įsigijo birželio mėn. 1961 m., St. Xavier College, Chicago. Kolegijoje Giedrė buvo Dean's List, iliustra-

vo kolegijos literatūrinį žurnalą "Opus". Nuo 1959 m. priklauso Korp! "Giedra" ir 1961 m. priklauso "Ateities" redakcijai.

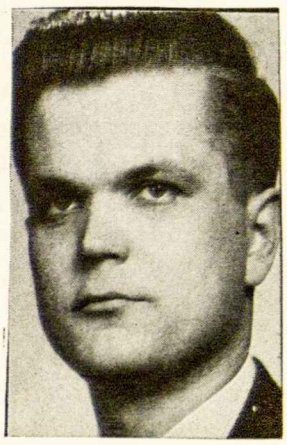

Rimas Lukas 1961 m. birželio 17 d. gavo bakalaureato laipsnį elektros inžinerijoje, kurį suteikė Drexel Institute of Technology, Philadelphia, Pa. Kolegijoje Rimas priklausė Newman Club bei Drexel Instituto studentų katalikiškai organizacijai. Be to, yra buvęs Studentų Ateitininkų Centro Valdybos iždininkas ir Lietuvių Sąjungos vicepirmininkas. Pakol kas turi kariuomenės tarnybą prieš akis. Tačiau dabar dirba kaip elektros inžinierius kariuomenės laboratorijose. Ateityje mano gilinti savo žinias.

Indrė Paliokaitė, baigusi Maria High School Chicagoje 1957 m., gavo bakalaureato laipsnį biologijoje, su vokiečių kalba, St. Xavier College , Chicago. Indrė buvo atžymėta Dean's List, priklausė Sigma Phi Sigma (National Mercy Honor Society) ir Kappa Gamma Pi. Veikė Theater Guild ir Science Club. Buvo Kun. A. Lipniūno kuopos valdybose 1955-57 metais, "Draugo" At-kų Skyriaus Redakcijos kolektyve 1955-57 metais, Chicagos At-kų Draugovės sekr. 1958 m., LSS valdybose 1958-59 m. ir Korp! Giedra pirmininkė

1961 m. Planuoja ruošti magistrą iš biologijos University of Detroit. Domisi literatūra, vokiečių kalba, čiuožimu.

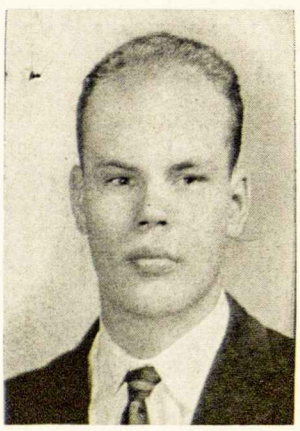

Stasys Rudys baigė University of Chicago su Bachelor of Science laipsniu chemijos srityje. Stasys lankė Thomas Kelly High School Chicagoje — į universitetą stojo gimnazijos nebaigęs: gimnazijos diplomą gavo iš University of Chicago 1959 m. Universitete visus keturis metus turėjo universiteto stipendiją, yra priimtas į mokslininkų garbės korporaciją Sigma Xi. Stasys buvo Chicagos Universiteto Lietuvių Klubo iždininkas, skautuose -ėjo skiltininko pareigas 1955-57 metais. Kun. A. Lipniūno kuopoje — 1955 sekretorius, 1957 iždininkas, 1958 — Chicagos studentų ateitininkų draugovės socialinių reikalų vedėjas, 1960-61 SAS CV vice-pirmininkas. Stasys yra vadovavęs jaunučių, moksleivių ir studentų ateitininkų stovykloms. 1959-60 buvo „Sūkurio" redakciniam kolektyve.Domisi chemija, literatūra. Studijas tęs branduolio ir neorganinėj chemijoj University of Illinois.

Aušrelė Skirmuntaitė, baigusi St. Catherine's gimnaziją, Racine, Wisconsin, 1957, gavo bakalaureato laipsnį iš anglų literatūros University of Wisconsin 1961 m. Buvo atžymėta su Senior Honors. Taip pat priklausė U. of Wisc. Humanities Circle. Aušrelė 1957 metais įstojo į Kristaus Karaliaus moksleivių ateitininkų kuopą, kur buvo sekretorė. 1958 m. įsijungė į SAS; sekretoriavo Chicagos Draugovei 1958 m., SAS Užsienio Skyriui priklausė 1959, 1960 m. Įstojo į Korp! Giedra 1959 m., taip pat priklauso LSS. Toliau mano tęsti studijas Illinois Universitete, Urbana,, Ill. Be to, domisi ir aktyviai dalyvauja spaudoje.

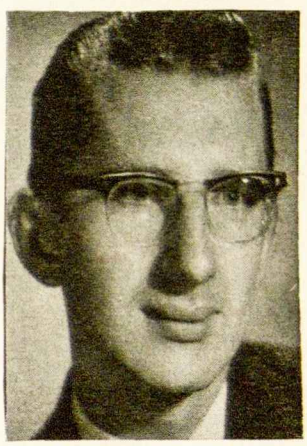

Algimantas Tamašauskas, baigęs North Chicago Community H. S. 1956 m., kur buvo valedictorian, įsigijo diplomą magna cum laude bakalaureato laipsnį iš architektūros University of Illinois. Universitete be kitų atžymėjimų Algimantas buvo University Honor Roll tris metus, gavo U. of Ill. Scholarship Key, gavo Allerton Traveling Fellowship ir t. t. Priklausė American Institute of Architekts — Student Chapter. Taip pat priklauso Lietuvių Studentų Sąjungai; be to, 1958-1959, 1960-1961 m. su pasisekimu ėjo SAS Urbanos Draugovės pirmininko pareigas. Planuoja dirbti Chicagoje Schmidt, Garden and Erikson Architekts, o tolimoje ateityje verstis savo praktika. Domisi literatūra bei menu.

Ramunė Valukonytė 1957 m. baigė Our Lady of Mercy H. S. Detroite. 1961 m. gavo Bachelor of Science laipsnį iš Profesional Chemistry, University of Detroit, kurį baigė magna cum laude. Ramunė taip pat gavo Honor Certificate už buvimą Honor Roll keturis metus, priklausė U. of D. chapter American Chemical Society

Ramunė buvo L. S. S. ir S. A. S. nare keturis metus, L. S. S. Detroito skyriaus sekretore, dalyvavo įvairiose komisijose, buvo S. A. S. Kontrolės Komisijos nare du metus ir Vakarų Centro Valdybos sekretore. Ramunė, kuri yra Ateitininkė jau nuo pradžios mokyklos dienų ir ėjo įvairias pareigas būdama moksleive, dabar dirba "chemical research srityje Ford Motor Company Scientific Laboratories.

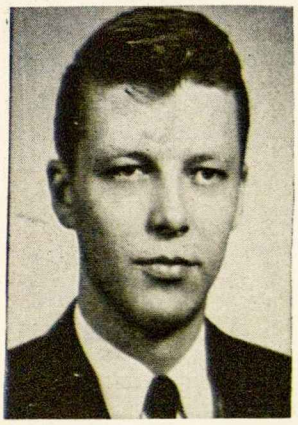

Narimantas Udrys, 1955 metais baigęs University of Detroit High School, 1961 metais baigė Wayne State University su bakalaureato laipsniu psichologijoje. Universitete priklausė Young Republicans Club ir International Student Society. Kolega Udrys aktyviai reiškiasi veikloje. Buvo MAS Mindaugo kuopos pirmininkas, SAS Detroito Draugovės pirmininkas, SAS Centro Valdybos iždininkas, ėjo visą eilę pareigų Lietuvių Studentų Sąjungoje, vienos SAS vasaros stovyklos komendantas, dviejų SAS Ideologinių Kursų komendantas ir dar visa eilė kitų pareigų. Be to, buvo ALRKF Jaunimo Stovyklos Dainavos valdybos narys ir Korp! Kęstutis Detroito Skyriaus pirmininkas. Šią vasarą išeina atlikti karinę prievolę šešiems mėnesiams. Grįžęs mano tęsti mokslą. Labai apibendrintai, paklaustas, sakosi besidomįs žmonija.

Algimantas Giedraitis, baigęs New Britain Senior High School, 1961 metais gavo bakalaureato laipsnį mechaninėje inžinerijoje iš Hillyer College of University of Hartford. Kolega buvo atžymėtas ant Dean's List. Priklausė Kappa Mu — Honorary Engi-

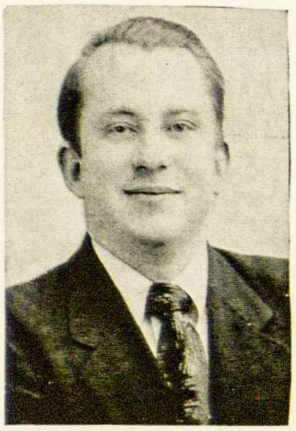

neering Fraternity. Algimantas buvo SAS Hartford Draugovės Ratelio sekretorius, Hartfordo Lietuvių Sporto Klubo "Grandis" šachmatų vadovas. Taip pat priklauso Lietuvių Studentų Sąjungai ir Lietuvių Bendruomenei. Reiškiasi spaudoje — "Darbininke", "Ateityje", "Jaunimo Žygiuose".

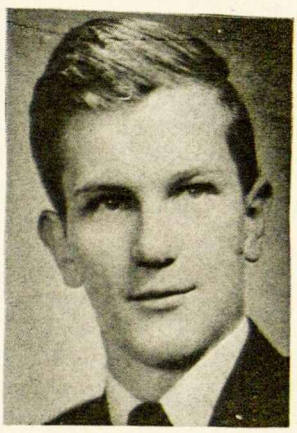

Rolandas Giedraitis, 1957 metais baigęs Holy Trinity High School, Hartford, Connecticut, įsigijo bakalaureato laipsnį zoologijoje — bakteriologijoje, University of Connecticut, kur turėjo universiteto dalinę stipendiją. Kolega priklauso Beta Iota Omega, biologijos fraternity ir Phi Chi Alpha, social fraternity. Rolandas buvo SAS Hartfordo Draugovės iždininkas; taip pat priklauso Lietuvių Studentų Sąjungai. Ateityje planuoja studijuoti Dalhousie University, Faculty of Dentistry, Halifax, N. S.

Vida Bičiūnaitė baigė Maria High School Chicagoje. 1960 m. ji baigė Čikagos Aukštesniąją Lituanistikos Mokyklą. Už savo eksponatą biologijos parodoje De Paul Universitete yra gavusi antrą premiją. Mokykloje priklausė **Rūtos Rateliui, Sporto Klubui.** Vida yra daug dirbusi ateitininkų organizacijose: yra buvusi Kun. A. Lipniūno vardo moksleivių ateitininkų kuopos mergaičių būrelio vicepirmininkė, gi 1960-61 metais buvo MAS Vakarų Apygardos Valdybos narė. Domisi prancūzų literatūra, istorija, politika, ypač dabartinių išeivių tikslais ir pastangomis. Žada studijuoti kalbas — anglų pagrinde — University of Illinois.

Viktorija Binkytė baigė **Thomas Kelly High School.** Gimnazijoje priklausė Girls Athletic Association, Kelly Honor Society, ir National Honor Society. Baigdama laimėjo Illinois State Scholarship, DePaul Scholarship, Cook County Scholarship, ir University of Chicago Scholarship. Viktorija studijuos matematiką De Paul universitete, su intencija pasiruošti mokytojavimui gimnazijoje. Viktorija priklausė **Marijos** kuopai Chicagoje ir lankė Lituanistinį Pedagogikos Institutą.

PIRMOJI KOMUNIJA LIETUVIŠKAI!

Dievas įvykdė pirmąjį Šv. Dvasios stebuklą, kad Apaštalai galėtų prabilti apie Amžinąją Tiesą visomis kalbomis.

Budėkite, lietuviai Tėvai ir visi lietuvių vaikų Globėjai! Jūsų didžioji pareiga ir atsakomybė, kad lietuvia vaikai būtų paruošti lietuvių kalboje prie pirmos išpažinties ir prieitų lietuviškai prie Pirmos Komunijos.

Neatsiras nė vieno lietuvio dvasiškio — kunigo, vienuolio ar vienuolės — kuris atsisakytų pagelbėti šitame darbe!

Prigimties teisė yra Dievo dovana. Tik ji duos palaimą ir dvasinę ramybę, kai lietuviai vaikai prieis lietuviškai prie Pirmos Komunijos!

Moksleivių Ateitininnkų Sąjunga

Jaunučiai stovyklauja

RAMUNĖ
JUOZEVIČIŪTĖ

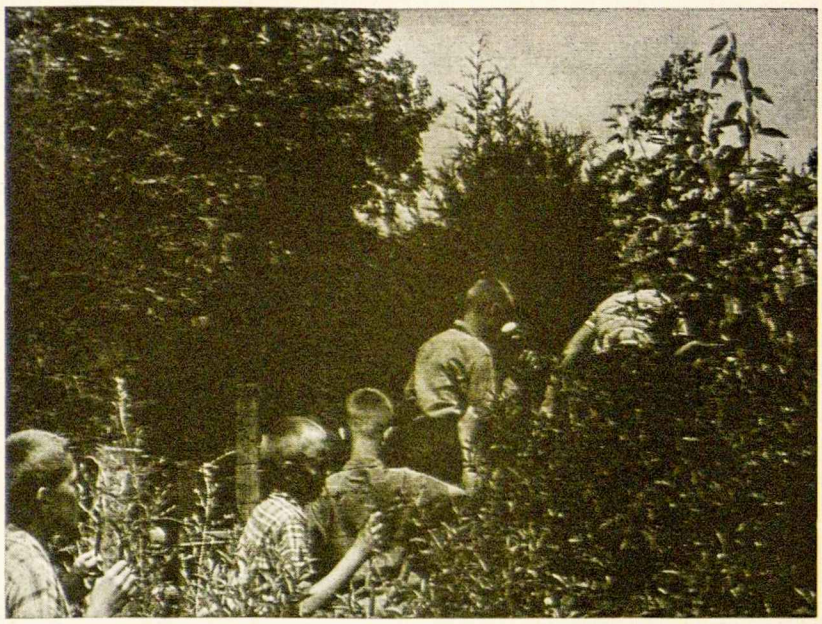

Kelionė apie stovyklą

Šiais metais, birželio 24 d., Dainavon suvažiavo gražus būrys Jaunučių, kurie dvi savaites drauge žaidė, mokėsi, Spyglio ežere plaukiojo ir varles gaudė. Stovyklą sudarė šimtas šeši linksmi, energijos kupini berniukai ir mergaitės, ir stropi vadovybė.

Vyriausia stovyklos globėja buvo seselė Bernarda iš Putnamo, globėjos pavaduotoja ir programos vedėja Birutė Miniataitė. Kunigas Raibužis buvo kapelionas pirmą savaitę, kun. Kijauskas antrą savaitę. Stasys Rudys buvo stovyklos komendantas, Augustinas Idzelis — berniukų vadovas, Albinas Šeškas ir Gvidas Šakys — bern. vad. padėjėjai, p. Abromaitienė — mergaičių vadovė, p. Baumilienė — mergaičių vad. padėjėja, Faustas Strolia — muzikos ir dainų mokytojas, Jūra Gailiušytė — vakaro programos vedėja, Ramunė Juozevičiūtė — stovyklos sekretorė, Algis Norvilas ir Rita Šileikytė — sporto vadovai ir Saulius Damušis — paplūdimio sargas.

Pirmą stovyklos dieną stovyklautojai buvo suskirstyti į būrelius. Būreliai varžėsi dėl taškų, kurie buvo gaunami už gražų elgesį, tvarkingumą, darbštumą ir t. t. Stovyklautojai išsirinko būreliams vardus, kurie atitiko jų nuotaikas. Berniukai — ereliai, kobros, vanagai, gintarai, ąžuolai, lapinai, angelai ir juodi katinai. Mergaitės — rožės, ramunės, bitelės, našlaitės, lelijos ir drugeliai.

Stovyklos diena prasidėdavo šv. Mišiomis, po kurių būdavo du pašnekesiai ir dainų pamokos. Per pašnekėsius Birutė Miniataitė aiškino stovyklautojams ateitininkų ideologiją, p. Abromaitienė dėstė lietuvių kalbą, o p. Baumilienė supažindino jaunučius su Lietuvos istorija.

Po pietų ir poilsio vykdavo visų mėgiamiausias užsiėmimas — maudymasis. Išsimaudę ir užkandę pavakarių, visi susirinkdavo trečiajam pašnekėsiui. Jam pasibaigus, stovyklautojai subėgdavo į sporto aikštę, kur žaisdavo, lakstydavo, iki išgirsdavo vakarienės varpą.

Po vakarienės būdavo įdomiausia dienos dalis — vakaro programa. Po to stovyklautojai, padėkoję Visagaliui už tokią gražią dieną, išsiskirstydavo į barakus nakties poilsiui.

Stovyklos programa buvo įvairi. Kai dienos būdavo ypatingai šiltos, stovyklautojai iš ryto vietoj pamokų linksmai nužingsniuodavo prie Spyglio pasimaudyti.

Manau, kad niekas greit neužmirš tų ilgų ir įdomių pasivaikščiojimų aplink stovyklą. Nors kojos ir būdavo pavargusios, akyse spindėjo džiaugsmas. Mergaitės grįždavo linksmos, prisirinkusios įvairių gėlių, o berniukai prisirinkę uogų.

Liepos 4 d. buvo Amerikos Nepriklausomybės paminėjimas. Palyginta buvo Amerikos ir Lietuvos kovos dėl laisvės. Tą patį vakarą buvo laužas, prie kurio stovyklautojai dainavo, žaidė ir dešreles čirškino.

Įdomūs ir įvairūs būdavo stovyklos vakarai. Dažnai būdavo laužai, kurie davė stovyklautojams progos pasireikšti, parodyti, ką jie išmoko per pamokas. Buvo legendų ir padavimų, pasakų ir mįslių ir Lietuvos didvyrių laužai.

Per Talentų vakarą pasirodė mūsų jaunos baleto šokėjos, solistės ir pianistai. Taip pat buvo ir dailaus skaitymo ir deklamavimo konkursas. Per vadovybės pasirodymo vakarą jaunučiai buvo sužavėti seselės Palmiros nuostabiomis pasakomis.

Buvo ir susikaupimo vakarų. Vie-

Jaunučių stovyklos vadovybė. (Stovi, iš d. į k.) kun. J. Raibužis, S.J., ses. Felicija, S. Rudys, ses. Palmyra, p. Baumilienė, ses. Liucija, B. Miniataitė, ses. Bernarda, p. Abromaitienė, A. Norvilas; (sėdi, iš d. į k.) A. Idzelis, V. Čižauskaitė, J. Gailiušytė, R. Juozevičiūtė, M. Astraitė, R. Šileikytė, F. Strolia, A. Šeškas, G. Šakys.

nas vakaras buvo pašvęstas Šiluvos Marijai pagerbti. Kitas buvo Lietuvos partizanams paminėti. Per partizanų vakarą visi stovyklautojai, eidami prie specialiai paruošto partizano kapo, sukalbėjo rožinį.

Ant kapo uždėjo vainikus ir žvakutes, pasimeldė už žuvusius dėl Lietuvos laisvės.

Stovykloj laikas bėgo nepaprastai greitai. Rodos, tik visi susipažino ir susidraugavo, o jau reikėjo atsisveikinti. Stovyklautojai namo grįžo saulės nudegintais veidais, pilni neišdildomų įspūdžių, naujų minčių bei pasiryžimų.

Faustas Strolia ir jaunieji dainininkai

Kanados Moksleivių Ateitininkų Stovykla

Į Kanados moksleivių ateitininkų stovyklą Naujoje Wasagoje liepos 8 d. suvažiavo per 120 jaunuolių ir vaikų iš Toronto, Hamiltono, St. Catherines, Wellando, Langtono, Londono ir Buffalo. Atvykusieji jau rado pastatytas palapines ir paruoštus kambarius barakuose. Pirmoji diena praėjo daugiau įsikūrimo ir tvarkymosi ženkle, tačiau netrukus stovyklautojai pradėjo gyventi pagal nustatytą dienotvarkę.

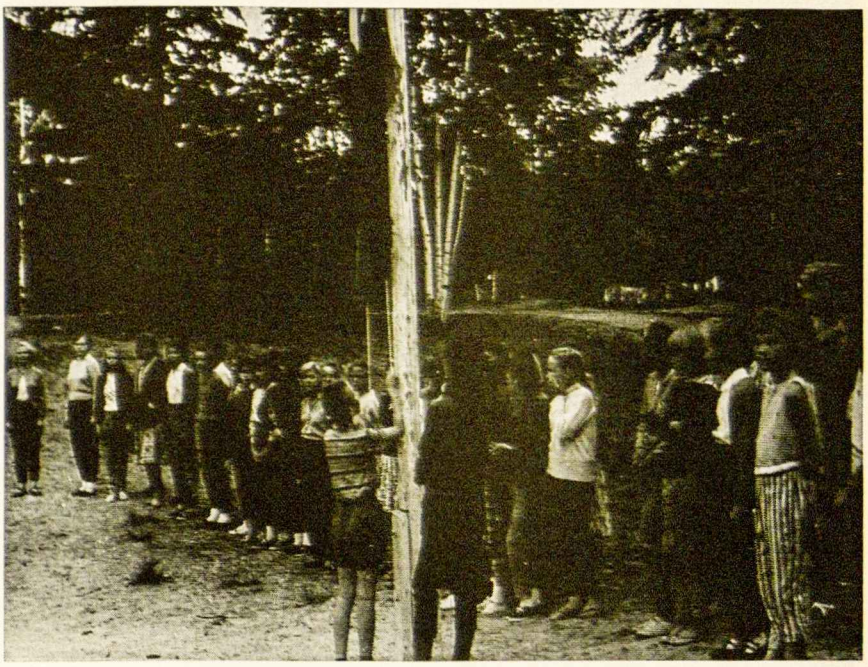

Kiekvieną rytą 8 val. pasigirsdavo skardus komendanto švilpukas, palydimas žodžių: "Visi stovyklautojai keliasi!" Kas nepabusdavo nuo viršininko balso, netrukus šokdavo iš lovos, išgirdęs gražų lietuvišką maršą. Trumpa, bet energinga rytinė mankšta išblaškydavo paskutinius miego likučius. Nusiprausę ir švariai apsirengę stovyklautojai rinkdavosi į aikštę vėliavos pakėlimui, o po to — į salę išklausyti šv. Mišių su jaunimui pritaikytu pamokslėliu. Virš 85% visų stovyklautojų kasdieną priimdavo šv. Komuniją. Po gerų pusryčių, apsitvarkę savo palapinėse bei kambariuose, stovyklautojai susirinkdavo į salę rytiniams užsiėmimams: mokytis lietuviškų dainų, ruoštis laužų pasirodymams ar rungtyniauti įvairiuose konkursuose. Po užsiėmimų maudymasis būdavo tikrai smagus, o pasimaudžius — geriausias apetitas pietums! Pavalgę vieni rašydavo laiškus tėvams ar draugams, kiti klausydavosi švelnios klasikinės muzikos, gi dar kiti išsitiesdavo palapinėje ar miškelyje pailsėti. Popietiniuose užsiėmimuose dažniausiai būdavo paskaita ar pašnekesys su jaunimu, kuriuos pravedė P. Abromaitienė, S. Juozapavičius, kun. B. Jurkšas, kun. B. Pacevičius, T. Rafaelis, B. Sakalas ir V. Užupis. Paskaitą sekdavo užkandis, po kurio jaunuoliai pasipildavo į aikštę sportuoti: vieni žaisdavo krepšinį ar tinklinį, kiti — kvadratą ar stalo tenisą, dar kiti bandydavo savo jėgas lengvoje atletikoje. Pasportavus smagu būdavo vėl paplaukyti šiltame ežero vandenyje. Po vakarienės stovyklautojai susirikiavę ateidavo nuleisti vėliavos ir paklausyti tėviškų komendanto pamokymų ar net pabarimų... Vakariniai užsiėmimai kas antrą vakarą būdavo prie laužo, kur jaunimas smagiai padainuodavo ir pademonstruodavo savo vaidybinius sugebėjimus. Kartais vakarais stovyklautojai pasižiūrėdavo gražių kultūrinių filmų ir smagiai pasišokdavo. Pusė vienuoliktos komendanto švilpukas skelbdavo visišką tylą...

Taip ir bėgo dienos, įdomesnės viena už kitą. Liepos 15 d., dalyvaujant dideliam skaičiui svečių, buvo didžiulis jumoro laužas. Ne tik scenos vaizdeliai, bet taip pat eilėraščiai ir dainos buvo komiškoje formoje. Jau-

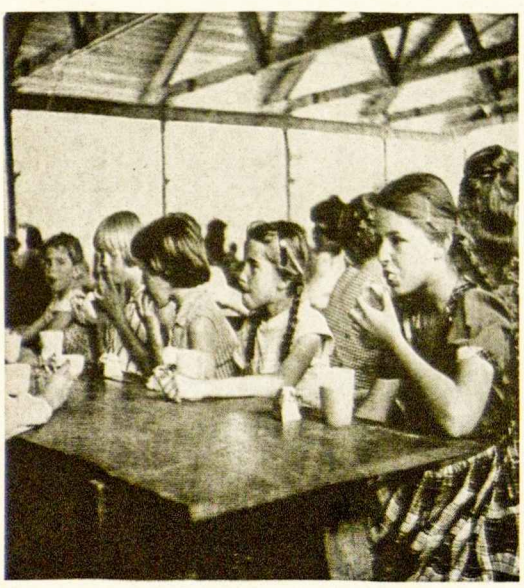

Viršuj:

Keliam vėliavą,

Kairėj:

valgom pavakarius,

Dešinėj:

ruošiam madų parodą.

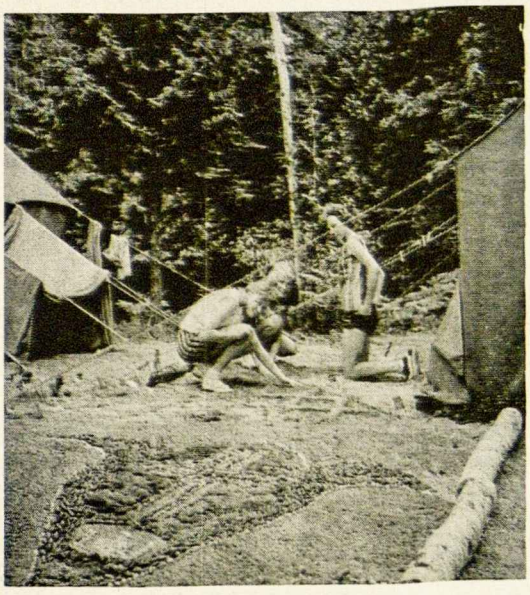

Kairėje:

puošian. stovyklą;

Dešinėje:

p. V. Užupis skaito paskaitą;

Apačioje:

nuleidžiam vėliavą.

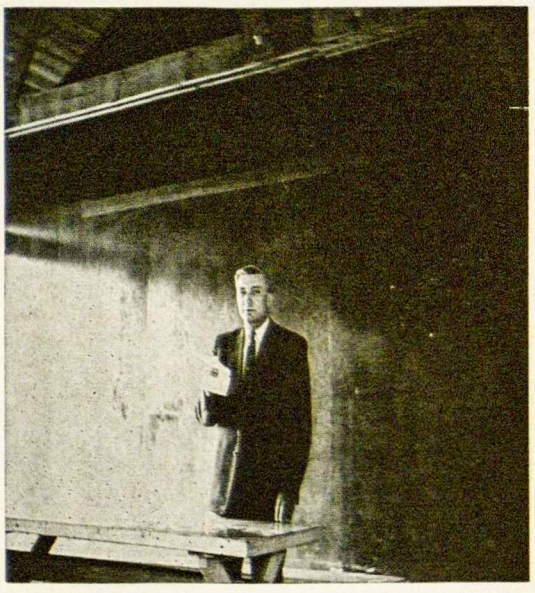

nimas apdainavo senimą, o senimas nepasiduodamas apdainavo jaunimą... Stovykloje nebuvo užmiršti ir rimti momentai: liepos 21 d. vakaras buvo pašvęstas Lietuvos laisvės kovotojams paminėti. Religinę dalį pravedė stovyklos kapelionas T. Rafaelis prie supilto ir gražiai papuošto simbolinio partizano kapo sukalbėdamas draugе su stovyklautojais rožančių už visus žuvusius dėl tėvynės. Antroje dalyje T. Modestas vaizdžiai apibūdino minėjimo prasmę. Sekė meninė dalis su partizaniškais eilėraščiais ir dainomis.

Nepastebimai prabėgo 15 dienų. Išaušo gražus liepos 23 d. rytas. Po Mišių stovyklautojai, jų tėveliai ir svečiai susirinko uždarymo ceremonijoms. Pirmiausiai buvo įteiktos dovanos įvairių konkursų ar sporto varžybų laimėtojams, pradedant darbščiomis šeimininkėmis, kurios taip skaniai visus maitino. Dailiojo skaitymo laimėtojai: D. Giržytė, A. Puteris, G. Urbonaitė ir D. Juozapavičiūtė. Deklamavimo laurus nusinešė J. Kaminskaitė, G. Juozevičiūtė ir A. Gedrimas. Iškalbos ir bendro išsilavinimo varžybose pirmąsias vietas laimėjo A. Bušinskaitė ir L. Gustainytė. Sporte geriausiai pasirodė A. Šlekys, S. Žemaitis, G. Blekaitis, J. Čeponkutė, N. Kėkštaitė, A. Bušinskas, R. Petrauskas V. Butkevičius, A. Paškauskas, R. Stočkus, J. Chrolavičius, V. Šostokas, B. Starkutytė, G. Zigmantavičiūtė, R. Bilkytė, J. Simonaitytė ir G. Urbonaitė. Švariausi ir tvarkingiausi kambariai buvo "Nida" ir "Knygnešiai", o palapinės — Nr. 5, "Angeliukai" ir "Nendrės". Išdalinus dovanas visi susirinko į aikštę vėliavos nuleidimui. Čia trumpą žodį tarė Kanados at-kų valdybos pirm. V. Kolyčius, stovyklos dvasios vadas T. Rafaelis ir komendantas S. Juozapavičius. Po vėliavos nuleidimo visi pavalgė pietus ir pradėjo skirstytis į namus, išsiveždami mielus stovyklavimo įspūdžius.

At-kų stovyklos vadovaujantį personalą sudarė:: dvasios vadas — T. Rafaelis, O.F.M., komendantai — B. Sakalas ir S. Juozapavičius, mergaičių vadovės: L. Verbickaitė (kuri teikė ir I-ją pagalbą), P. Urbonienė, S. Martinkutė ir B. Danaitienė. Berniukų vadovai: J. Karasiejus, V. Urbonas, V. Šlenys, R. Mureika ir V. Rušas. Ūkvedžiai — K. Abromaitis ir J. Danaitis. Virėjos: S. Simonaitienė, E. Gudinskienė, B. Juozapavičienė, J. Gedrimienė, E. Sakienė, M. Janeliūnienė ir R. Bekerienė.

Stambesnėmis aukomis, apmokėdami 1 ar daugiau stovyklautojų išlaikymą, at-kų stovyklą parėmė: T. Barnabas Mikalauskas, O.F.M. — apmokėjo už 9 stovyklautojus! Kun. J. Tadarauskas — už 2, K. L. B. Toronto Apylinkės Valdyba — 2, Prisikėlimo parapijos Kat. Vyrų D-ja — 2, Prisikėlimo p-jos Tretininkės —2, Toronto Prisikėlimo p-ja — 1. Daugelis svečių parėmė stovyklą mažesnėmis aukomis. Visoms organizacijoms ir pavieniams asmenims už materialinę ir moralinę pagalbą stovyklos rengėjai nuoširdžiai dėkoja. Gili padėka stovyklos vadovams, ūkvedžiams ir virėjoms, paaukojusiems jaunimo labui ne tik savo energiją, bet ir atostogas...

J. Š.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

DIENOS DAINAVOJE:

MOKSLEIVIŲ
ATEITININKŲ
VASAROS
STOVYKLA

Rašo:
JŪRATĖ JUOZEVIČIŪTĖ
KAZYS JANKAUSKAS

Ištraukos
iš laikraštėlio
„Vadovai ir vergai".

Nuotraukos:
rinktinių fotografijų

Jūratė Juozevičiūtė

Ir vėl Spyglio krantuose susirinko draugai moksleiviai praleisti dvi visko pilnas savaites Dainavoje. 1961 m. M. A. S. stovykla, kuri vyko nuo liepos 23 d. iki rugpiūčio 5 d., buvo pravesta šūkiu "Tilkit, nutilkit, kurie prieš Dievybę". Šis šūkis buvo išrinktas todėl, kad šiais laikais ypatingai gresia pasauliui ateizmo srovė.

Su 120 stovyklautojų, kurių visi gyvybės pilni ir pasiruošę juokais ir linksmumu praleisti dvi savaites laiko, stovyklos vadovybė turėjo darbo. Pirmiausia reikėjo stovyklautojus įtikinti, kad bus ir rimtumo, paskaitų, susikaupimo, kad rytą reikės anksti keltis, naktį miegoti, o ne triukšmauti. Šias naujienas mums pranešė komendantas Stasys Rudys ir jo visalaikis draugas — švilpukas. Mergaičių vadovė Aušrelė Skirmuntaitė ir Nijolė Beleškaitė, sekretorė ir mergaičių sporto vadovė, jau pirmą naktį parodė, kad moka balsus pakelt ir batareikas į akis šviest. Turbūt berniukų vadovas Augustinas Idzelis ir Algis Norvilas, mūsų ūkvedys ir sporto vadovas, taip pat pasireiškė berniukams.

Stovyklos diena paprastai prasideda 7 val. ryto, kada vadovai su švilpukais ir linksmomis minomis varo stovyklautojus iš lovų. Bet ir buvo atsitikimų, kada stovyklautojai budino pramiegojusią vadovybę. Kada oras leido, turėdavom mankštą. Deja, dauguma rytų buvo apsiniaukę ir aprūkę, tai neturėjom daug progos patempt užmigusius kūnus. Kiekvieną dieną stovyklautojai išklauso Šv. Mišias ir prašo Dievo malonės praleisti dieną šventai ir linksmai. Po Mišių pakeliam vėliavas. Šio krašto žvaigždėtą ir mūsų pačių trispalvę pakelia dienos garbės būrelis, kuris buvo surinkęs daugiausia taškų.

Visi išalkę puolam į salę pusryčių, po kurių turim laiko susitvarkymui. Per šį laiką lovos yra paklotos, grindys iššluotos, popieriai surenkami ir kiti paskirti darbai atliekami.

Po susitvarkymo stovyklautojai susirenka į salę pirmam užsiėmimui. Dažnai koks svečias laiko paskaitą. Paskaitos būna įvairių temų, pvz., "Materija ir dvasia", "Lietuvių religinės kovos", "Lietuvių tautinės ir religinės tradicijos", "Ateitininkų ideologija" ir kitos. Mes išklausėm įvairių referatų, parašytų pačių stovyklautojų, pvz. kaip at-kas turi elgtis su draugais, skautais, amerikonais ir priešais komunistais. Po referatų kartais vyko gyvos, beveik karštos diskusijos.

Po užsiėmimų turim dainų pamoką. Ponas Faustas Strolia, dainų mokytojas, pirmą dieną supažindino mus su berniukų daina, geriau žinomą stovykloje kaip "Paviliojai mane jauną su prakeiktu liežuviu."

Per pietus skamba salė naujai išmoktomis dainomis. Taip pat per pietus sužinom iš Jūros Gailiušytės, kokia vakaro programa bus, ir sukam galvas, bandydami sugalvoti tinkamus vaidinimus.

Viršuj: dalyvaujam suvažiavime;

Apačioj: mes visi su vadovybe.

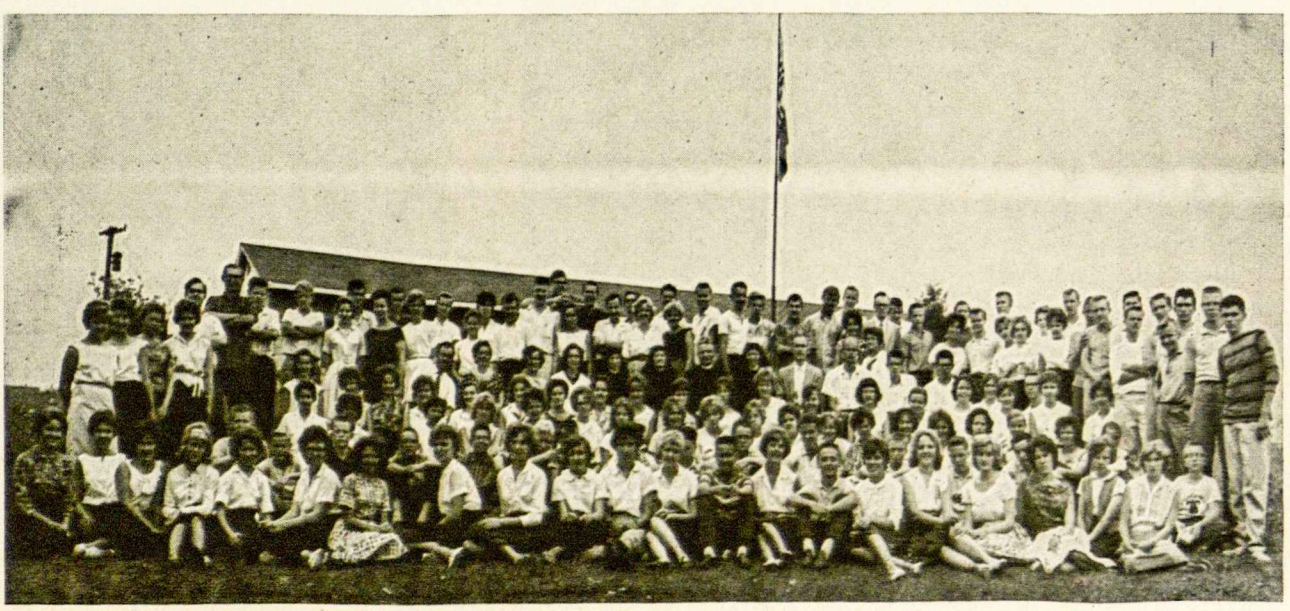

Po pietų yra poilsio laikas, per kurį ruošiamės vakaro programai arba ilsimės pavargę nuo sunkių darbų. Pagaliau ateina antra valanda, ir visi sulendam į gaivinančias Spyglio gelmes. Tas laikas taip greit prabėga, ir grįžtam šlapi ir linksmi pasportuot.

Sportuojam visaip — lošiam kvadratą, baseball, tinklinį ir krepšinį. Dažnai vyksta žaidimai tarp būrelių, o paskui vadovybė lošia prieš laimėjusį būrelį. Vadovybei kartais sekasi, kartais — ne: pvz., jie sumušė berniukų būrelį krepšinyje, o tinklinio žaidime patys pralošė. Sportuodavom tik dvi valandas ir grįždavom į barakus sušilę, pavargę, alkani.

Po vakarienės nuleidžiam vėliavas ir apsirengiam vakarinei programai. Vakaro programos įvairios, kaip mergaičių plaukų šukuosenos. Buvo du laužai, žaidimo ir šokių vakarai, partizanų vakaras, vyskupų minėjimas ir kitos programos. Kiekvienoje programoje savo gabumus parodė patys stovyklautojai ar juokų laikraštėliu, montažu, pianino skambinimu ir t. t...

Vakaro programas baigiam trumpa maldele, dėkodami Dievui už tos dienos suteiktas malonės. Pavalgę naktipiečius, ruošiamės saldiems sapnams. Stovykloje pasidaro visuotinė tyla tik apie 12:30 jau ryte, nes mergaitės ypatingai yra pasižymėjusios naktibaldos.

Atrodė, kad tos dvi savaitės pralėkė, kaip dvi valandos. Bet mes grįžom į namus truputį pasikeitę, gal kad pasisėmėm minčių iš paskaitų ir religinių pašnekesių, gal kad susipažinom su moksleiviais iš tolimų miestų, bet gal daugiausia todėl, kad praleidom dvi brangias savaites lietuviškoje aplinkoje.

Daugiau apie stovyklą galima paskaityti stovyklos laikraštėlyje "Vadovai ir vergai". Jį suruošė patys stovyklautojai su vadovybės pagalba. Jeigu kas gautų progos jį paskleist, neabejotinai rastų jį įdomų ir humoristinį.

Viršuj: mes trys perplaukėm ežerą;

Apačioj k.: kas sakė, kad mums nepatinka laisvalaikis?

Apačioj d.: savaitgalį atvažiuoja daug svečių.

Kazys Jankauskas

Iš visų Šiaurės Amerikos kampų, miestų ir miestukų suvažiavo į "Dainavą" lietuvaitės ir lietuviukai ateitininkai. Kartu su jais atkeliavo ir lietus. Stovyklautojų nuotaika buvo puiki. Atnaujintos senos pažintys, su sipažinta su naujais, dar iki šiol nematytais ateitininkais.

Liepos 23 d., t. y. pirmą stovyklavimo dieną, buvo pristatyta ši M. A. Stovyklos vadovyb:: Seselė Felicija — stovyklos globėja; kun. dr. Urbonas — kapelionas; p. Eivienė — stovyklos vadovė; Stasys Rudys — komendantas; Aušrelė Skirmuntaitė — mergaičių vadovė; Augustinas Idzelis — berniukų vadovas; Algis Norvilas — sporto vadovas ir ūkvedys; Jūra Gailiušytė — meno vadovė; Faustas Strolia — dainų mokytojas; Nijolė Baleškaitė — mergaičių sporto vadovė ir sekretorė (Antrą stovyklavimo savaitę kapeliono pareigas ėjo kun. Kezys, stovyklos vadovės pareigas — Birutė Miniataitė).

Dienos programa būdavo maždaug ši:

7.00 val.	kėlimasis ir mankšta;
7.45	Šv. Mišios;
8.15	Vėliavos pakėlimas;
8.30	Pusryčiai;
9.00	Apsitvarkymas;
10.00	Paskaitos, diskusijos referatai;
11.00	Dainų mokymasis;
12.30	Pietūs;
1.00	Poilsis;
2.00	Maudymasis;
4.15	Pavakariai;
4.30	Sportas;
6.30	Vakarienė;
8.00	Vakarinė programa;
9.30	Naktipiečiai (kartais)
10.30	Tyla.

Žinoma, nuo šios programos pasitaikydavo ir nukrypimų, bet labai nežymių.

Moksleiviai suvažiavo į Dainavą" ne vien tik pasišokti ir be naudos praleisti laiką, bet pasisemti religinės ir tautinės dvasios, atgaivinti savo tautinius jausmus. Skaitytos paskaitos buvo nepaprastai turiningos ir pamokančios. Dr. Pikūnas skaitė paskaitą apie "Materiją ir dvasią". Dr. A. Liu-

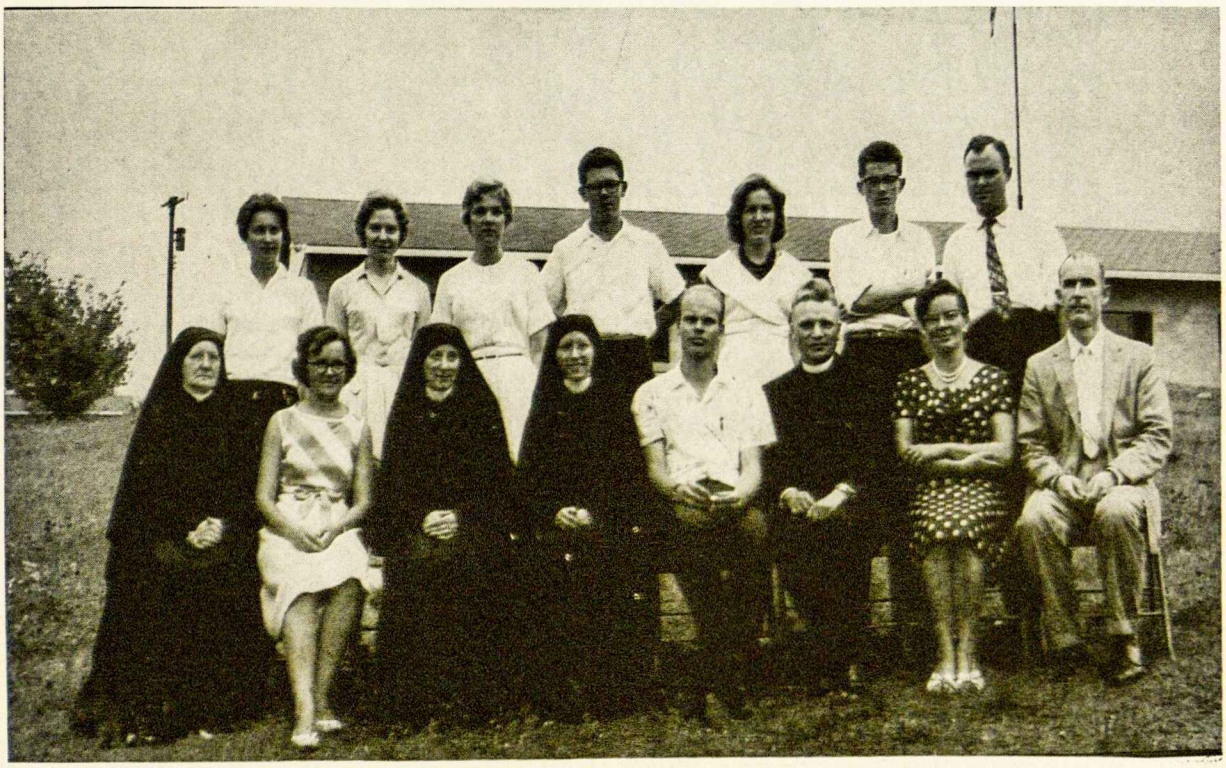

Moksleivių stovyklos vadovybė: (sėdi iš k. į d.) ses. Felicija, B. Miniataitė, ses. Liucija, ses. Bernarda, S. Rudys, kun. I. Urbonas, p. Eivienė, inž. P. Narutis; (stovi, iš k. į d.) N. Beleškaitė, L. Kaufmanaitė, A. Skirmuntaitė, A. Idzelis, J. Gailiušytė, A. Norvilas, F. Strolia.

levičius skaitė paskaitą "Kova už religiją Lietuvoje". Paskaitoje prelegentas stengėsi atsakyti į jo paties pasistatytą klausimą — Kodėl lietuviai taip kovoja už religiją? Atsakymas — Žmogus kovoja už tą, kas jam, jo supratimu, yra brangiausia ir svarbiausia. Kaip fiziniam žmogaus gyvenimui yra svarbu duona, be kurios jis negali gyventi, taip tiesa ir tikėjimas yra svarbu žmogaus dvasiai. Kun. prof. Stasys Yla skaitė atskiras paskaitas berniukams ir mergaitėms. Be šių paskaitininkų paskaitas dar skaitė: dr. Vytautas Majauskas, seselė Palmyra, kun. Kezys, p. Gražulis, kun. Urbonas ir Aušrelė Skirmuntaitė. Su paskaitomis pasireiškė ir patys stovyklautojai: Regina Rauckinaitė skaitė jos pačios paruoštą referatą apie "Kražių skerdynes". Indrė Damušytė skaitė įdomų ir puikiai paruoštą referatą: "Kodėl geriau švęsti vardadienį, o ne gimtadienį".

Dėl nuolatinio lietaus dauguma programų buvo pravedama patalpose. Liepos 27 d. buvo skirta keturių lietuvių vyskupų paminėjimui — vysk. Matulioniui, arkivysk. Reiniui, vysk. Borisevičiui ir vysk. Ramanauskui. Antroj programos daly buvo rodomos dvi filmos: Popiežiaus Jono 23 karūnacija ir stovyklavietė " Dainava".

Liepos 29 d. buvo talentų vakaras. Su savo kūriniais ir sugebėjimais pasirodė stovyklautojai ir vadovai.

Liepos 30 d. buvo skirta prisiminimui Lietuvos partizanų. Sutemus procesija su degančiomis žvakutėmis ėjo prie įsivaizduojamo partizano kapo. Kun. Yla papasakojo apie partizanų kovas ir priminė, kad jie mirė ir miršta už Dievą ir Tėvynę. Rimtis ir

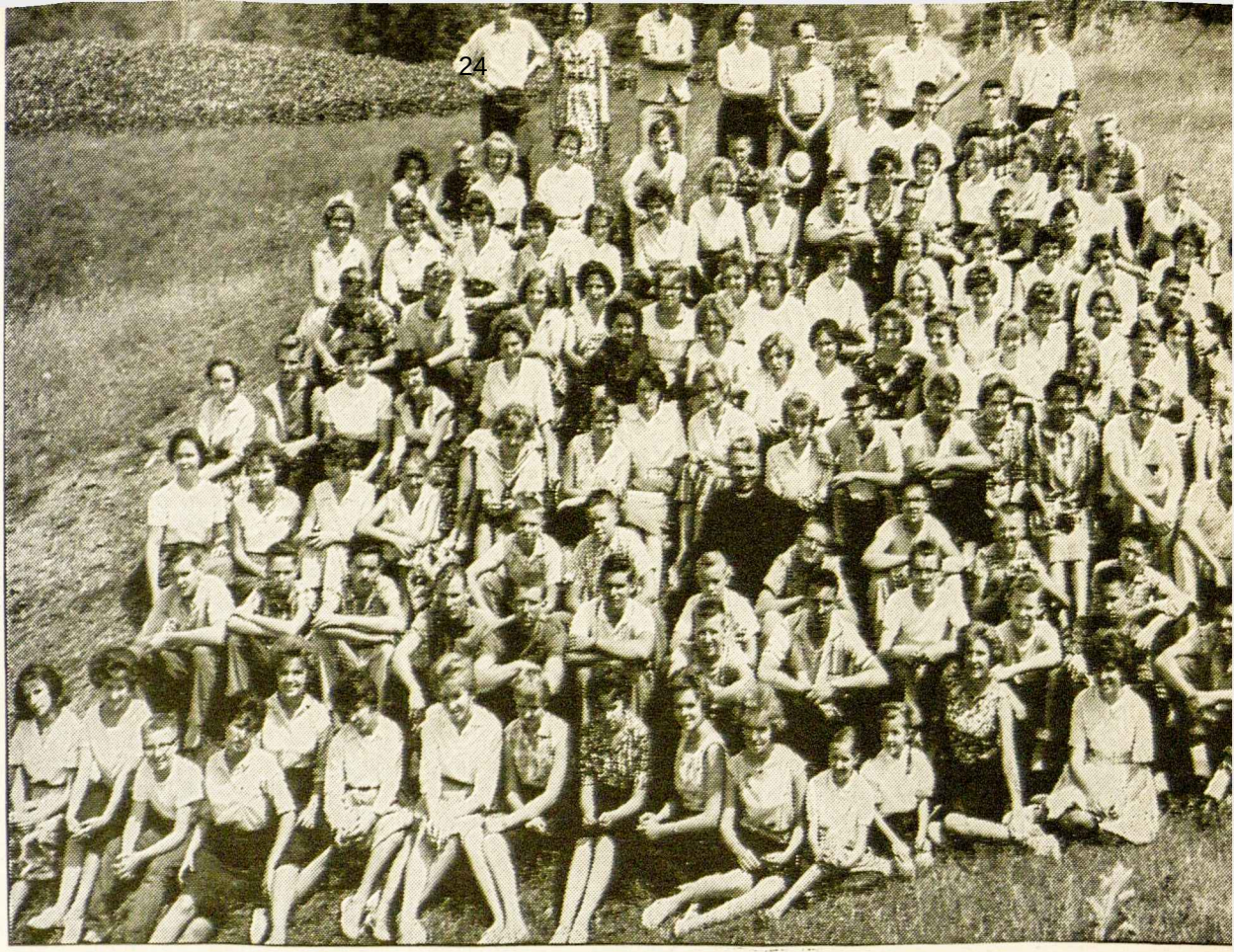

susikaupimas buvo pastebima ateitininkų veiduose.

Liepos 31 d. buvo trumpas, bet gyvas ir įdomus literatūros vakaras.

Nebeapsėjo ir be moksleivio ateitininko "teismo". Rimantas Šarka ir Erdvilas Bankauskas kaltino, o Kazys Jankauskas ir Juozas Kazlauskas gynė. Teisėjais buvo kun. Kezys ir Augustinas Idzelis.

Viršuje: sunku šypsotis, kai į akis saulė duria!

Apačioj: taip atrodo šįmet pastatytas koplytstulpis Dainavoj.

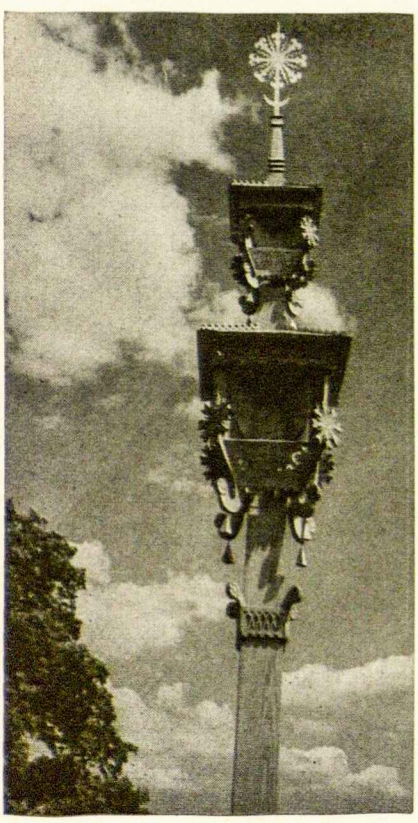

Rugpiūčio 3 d. turėjo būti paskutinis stovyklos laužas. Stovyklautojai jo su nekantrumu laukė. Bet... ir vėl tas nelaimingas lietus sugadino vakarą.

Sporto vadovai Algis Norvilas ir Nijolė Baleškaitė pasireiškė savo sugebėjimais patraukti visus stovyklautojus prie sporto. Visi turėjo progą vienoje ar kitoje sporto šakoje pasireikšti. Plaukime iškilo chikagiečiai: Juozas Kazlauskas, Jonas Starkus ir Šarūnas Prapuolenis. Bėgimo rungtynėse visas pirmas vietas (visose distancijose) laimėjo detroitiškis Kazys Jankauskas. Stalo teniso meisteriu tapo Rimas Eigelis. Nesnaudė šachmatų bei šaškių mėgėjai. Šachmatuose pirmą vietą laimėjo Andriejus Slonskis, o šaškių žaidime — Juozas Balčiūnas.

Rugpiūčio 4 d. įvyko paskutinis stovyklos vakaras. Jis prasidėjo užbaigimo posėdžiu, kuriam pirmininkavo Kazys Jankauskas, sekretoriavo — Silvija Šimaitytė ir Nijolė Binderytė. Garbės Prezidiuman buvo pakviesti: Seselė Felicija,, kun. Kezys, Birutė Miniataitė, Stasys Rudys, Faustas Strolia, Aušrelė Skirmuntaitė ir Augustinas Idzelis. Stovyklos vadovybė padėkojo stovyklautojams už atsilankymą, gerą elgesį ir paklusnumą. Ypatingai gražiai ir patriotiškai atsisveikino dainų mokytojas Faustas Strolia. Kazys Jankauskas padėkojo stovyklas vadovybei visų stovyklavusių vardu. Po oficialios dalies sekė paskutiniai šokiai, kurie truko iki vėlyvos nakties.

Tos dvi stovyklavimo savaitės praėjo kaip dvi dienos. Su skaudančia širdimi ir ašaromis akyse teko atsisveikinti iki kitos vasaros.

Stovyklavimo metu "Dainavoje" įvyko Moksleivių Ateitininkų Sąjungos suvažiavimas. Suvažiavimo metu buvo išrinkta nauja Moksleivių Ateitininkų Centro Valdyba, priimta visa eilė svarbių rezoliucijų ir pasiųsta sveikinimų. Suvažiavimo metu buvo pravestas religinių rašinių konkursas. Pirmoji vieta ir kun. prel. Juro skirta 5 dolerių premija atiteko Jūratei Juozevičiūtei; antroji — $4 premija: Kaziui Jankauskui, T. Pautieniūtei ir D. Aukštakalnytei; trečioji — $3 premija: S. Venclovaitei, E. Bankauskui; ketvirtoji — $2 premija: A. Zailskaitei, A. Masilionytei ir Z. Acalinaitei; Penktoji — $1 premija atiteko D. Ažubalytei ir G. Bičiūnaitei.

Konkursui įvertinti komisija premijuotus rašinius įvertino turinio, minčių dėstymo ir lietuvių kalbos taisyklingumo vartojimo atžvilgiais.

IŠTRAUKOS IŠ "VADOVAI IR VERGAI"

Viršuj: Ak, tie pavakariai!

Apačioj: Dar viena nuotrauka prieš atsisveikinant. (d.) Ašaros rieda draugus paliekant.

Stovykla

Per vasaros atostogas kiekvienas mokinys tikisi gerai pailsėti ir išsimiegoti. Bet jeigu nuvažiuotum į Michigano valstybę, prie vienos tokios balos, vadinamos Spyglio ežeru, rastum labai keistą reginį. Septintą val. iš ryto galim užuosti pusryčių kvapus. Aikštelėse pusiau apsirengusios žmogystos bėginėja, mosikuoja rankomis ir kojomis ir po kiek laiko vėl įbėga į namukus. Taip atrodo mūsų Dainavos stovykla rytinės mankštos metu. Šita programos dalis yra labiausiai nekenčiama, bet ir labiausiai atsimenama. Bet ji nenugąsdino mūsų stovyklautojų ir šiemet privažiavo beveik 120. Apie 75 mergaitės ir 45 berniukai.

Iš tikrųjų stovykloje nėra laiko nuobodžiauti ar galvot apie mamą ir namus. Dienotvarkė šiemet buvo šitokia: 7 val. keltis — teoretiškai. Iš tikrųjų visi atsikelia pusė minutės prieš mankštą. Tada bėga į ją su dešiniu batu ant kairės kojos, su pižama, panašūs į baidykles varnoms gąsdinti nuo kukurūzų. 7:45 Šv. Mišios ir vėliavos pakėlimas. Tuo metu būna būrelių raportai, kurie turėtų būt rimti. Bet, pavyzdžiui, Marijampolės būrelio narys praneša, kad "visi čia" ir parodo į galvą, nesunku nusišypsoti. 8:30 pusryčiai, jau tada būnam tikrai išalkę. 9 val. apsitvarkymas, o 10 paskaitos arba diskusijos. Toliau seka dainavimas, pietūs ir poilsis. Šiuo metu būna išdalinamas visų laukiamas paštas. Jeigu tada mergaitė vaikščioja susisvajojusi — reiškia iš "boy friendo' gavo laišką. Nuo 2 iki 4 maudymosi laikas - mėgiamiausia programos dalis. Per pavakarius visi valgo, lyg nebūtų lietę maisto visą savaitę. Per sportą, apie 4:30, lošiam kvadratą, tinklinį,, krepšinį ir baseball. 6:30 vakarienė, po to vėliavos nuleidimas ir vakarinė programa. Dėl lietingo oro teko turėti ga-

na daug šokių ir kelis minėjimus. Buvo tiktai 2½ laužai. Kada buvom geri, tai 9:30 gavom naktipiečius. Apie 10:30 teoretiškai visi būna sugulę. Tai reiškia apsimest miegant, kai vadovė eina, o po to tęsti antrus naktipiečius (saldainius, potato chips, etc...). Tada geriausias laikas pasakot juokus, kalbėt apie "opposite sex" ir pasakoti "ghost stories". Kai toki dalykai darosi, yra nesunku užmigt nesavo lovoj. Kai tas atsitinka, žinai, kad jau laikas miegot. Ir visiems sakai labanakt.

Teresė Pautieniūtė
Virintos būrelis

Pirmadienis — Paskaita

Šiandien girdėjom labai įdomią ir apšviečiančią paskaitą apie materiją ir dvasią, kurią skaitė Dr. Pikūnas. Jis ypatingai daug aiškino apie atomą, jo struktūrą ir veikimą. Yra daug neatsakytų klausimų apie atomus, pavyzdžiui, ar atomo dalelytės sudarytos iš materijos ar bangų? Sužinom, kad materija yra instrumentali dvasinėms galioms reikšti, ir dar, kad gyvybę visur galime rasti, net akmenyse. Paskaitą sekė įvairūs klausimai iš pačių stovyklautojų. Paskaitai pasibaigus, išėjom susimąstę ir pasiryžę daugiau šioj srity apsišviesti.

Aldona Masilionytė
Juodosios Ančios Būrelis

Literatūros vakaras

Pirmadienis

Liepos mėnesio 24 d. aštuntą valandą vakare prasidėjo literatūros vakaro programa.

Maironio parašytas eilėraštis "Jūratė ir Kastytis" buvo paskaitytas Elenos Brazdžionytės ir Aldonos Masilionytės. Šis eilėraštis yra apie jūros dievišką Jūratę ir jos meilę žemiškam Kastyčiui. "Čičinskas", taip pat Maironio parašytas, buvo skaitomas Aldonos Zailskaitės, Teresės Pautienytės ir Saulenės Venclovaitės. Violeta Majauskaitė paskaitė B. Brazdžionio "Šiaurės pašvaistę". Irena Butkutė ir Mindaugas Kutkus skaitė Vinco Kudirkos pasakėčią "Vilkas ir lapė". Mūsų mažiausia stovyklautoja, Marytė Eivytė, deklamavo savo pačios kūrybą "Močiutei Tėvynėj". Po šitos trumpos programos mes pasilinksminom šokiais.

Regina Rauckinaitė
Džiugo būrelis

Dainos

Antradienis

"Lylia oi lylia"... garsiai skambėjo daina jaunų stovyklautojų. Sienos

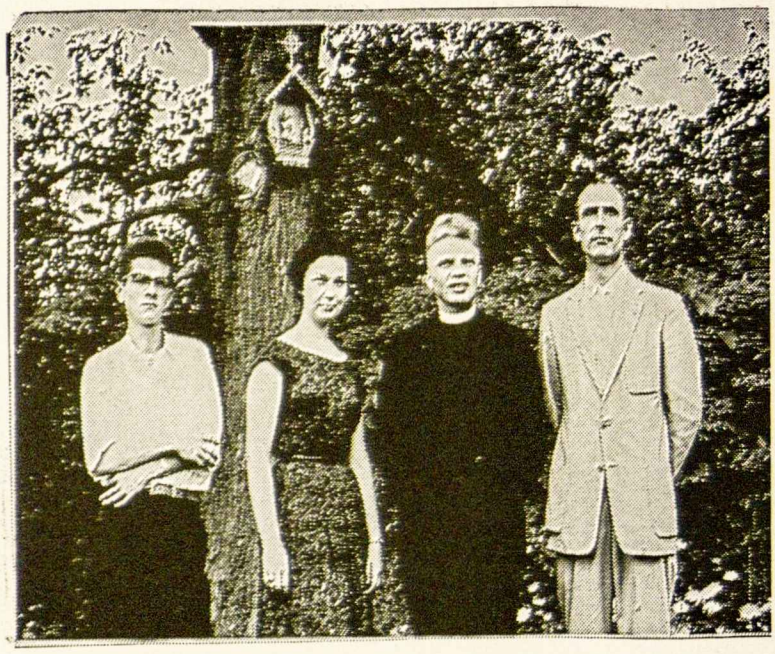

Dalis MAS CV, ruošusios stovyklą Dainavoje.

plyšo, stogas kilo. Faustas su šypsena, kaip mėnulis, linksmai grojo akordeonu. Komendantas tyliai vaikščiojo tarp vaikų ir dažnai su rimta mina nučiupdavo nedainuojantį bernelį. Taip maloniai praleido laiką stovyklautojai, kad net per pietus vėl užrėkė "Ant kalno mūrai" su visa širdimi.

Živilė Šileikytė
Gražinos būrelis

Sportas

Ketvirtadienis

Diena buvo šilta ir saulėta, ir visi stovyklautojai, pasisotinę pavakariais, vyko į sporto aikštę.

Kvadrato aikštėje vyko būrelių žaidimai. Mergaičių Šatrijos Raganos būrelis lošė prieš Juodąsias Ančias.. "Raganos" baigė žaidimą laimėtojomis. Paskui įvyko dienos pats įdomiausias žaidimas — Žemaičiai prieš vadovybę ir rinktinius berniukus. Vadovybė — Stasys, Augustinas ir Algis — narsiai kovojo, traukė sviedinius ir šokinėjo, kad stovyklautojų švilpiantys kamuoliai nepataikytų. Stovyklautojai, pilnomis kerštu akimis už atimtas kortas, cigaretes ir įkyrų švilpuko balsą, lošė iš visų jėgų. Deja, mūsų "brangioji" vadovybė pralošė. Kova buvo narsi ir įdomi.

Vėliau mergaičių būreliai vėl lošė — Raudos prieš Gražinas. Raudos pralošė ir beveik pradėjo raudoti.

Sporto aikštės kampeliuose vyko privatūs, ne oficialūs žaidimai, per kuriuos stovyklautojai ruošės tikroms kovoms.

Jūratė Juozevičiūtė
Virintos būrelis

Vakarinės programos aprašymas
Ketvirtadienis

Vakarinė programa buvo skirta keturiems lietuviams vyskupams paminėti: arkiv. Reiniui, vysk. Borisevičiui, vysk. Matulioniui ir vysk. Ramanauskui.. Kun. A.Lipniūno kuopos nariai išpildė programą. Biografijas skaitė Violeta Aukštakalnytė, Liucija Buivydaitė, Jonas Mickevičius ir Rimantas Šarka. Eilėraštį deklamavo Zita Acalinaitė, Jūratė Barzdukaitė, Irena Jakševičiūtė ir Jūratė Juozevičiūtė.

Sekančioje programos dalyje buvo dvi filmos: 1)Popiežiaus Jono XXIII karūnavimas ir 2) stovyklavietė

Elena Brazdžionytė
Birutės būrelis

Penktadienis

Pirmas M. A. S. suvažiavimo posėdis prasidėjo buvusio Centro Valdybos pirmininko P. Naručio žodžiu.

Kun. dr. Urbonas perskaitė invokaciją. Prezidiuman buvo išrinkti sekantys asmenys: Augustinas Idzelis pirmininkas, Erdvilas Bankauskas ir Juozas Kazlauskas — vicepirmininkai. Teresė Pautieniūtė ir Jūratė Juodzevičiūtė — sekretorės.

Pirmininkas tada perskaitė suvažiavimo dienotvarkę.

Antrą posėdžio punktą išpildė rinkimų komisijos pirmininkas Stasys Rudys. Pirma pristatė kandidatus į Centro valdybą. Jie buvo sekantys: Algis Norvilas, K. Bagdonas, J. Račkauskas, R. Kriaučiūnas, A. Salys, D. Kriaučeliūnaitė, Vita Čerškutė ir Birutė Miniataitė. Kiti rinkimų komisijos nariai buvo: Vida Deveikytė ir

Alfonsas Pargauskas. Tada Stasys Rudys išaiškino rinkimo taisykles ir registraciją. Kandidatų sąrašas buvo priimtas plojimu, ir posėdis baigėsi 8:30 val.

Violeta Aukštakalnytė
Lazdynų Pelėdos būrelis

Penktadienis

Vadovybės buvo nutarta, kad penktadienį per dainų pamoką bus mokomasi Ateitininkų ir Lietuvos himnų. Pasirodė, kad daugumas stovyklautojų, nežinodami ateitininkų himno žodžių, negiedodavo per vėliavos pakėlimą. Šią negerovę pašalinti ėmėsi p. F. Strolia.

Išmokę žodžius, visi stovyklautojai sugiedojo Ateitininkų ir Lietuvos himnus, kaip tikri lietuviai ateitininkai.

Antanina Čiunkaitė
Mūšos būrelis

Pirmadienis

Paskaita mergaitėms — kun. prof. Stasys Yla

Šiandien kun. St. Yla savo paskaitoje minėjo, kad mergaitės daug greičiau subręsta už berniukus fiziškai ir dvasiškai. Davė kelis pavyzdžius ypatingų bruožų. Mergaitės dirba instinktyviai, o berniukai dažniausiai reikalauja priežasties.

Įdomus punktas buvo apie pedagogines klaidas, pav., motinos galvoja, kad dukterys nieko daugiau neturi daryti, kaip tik mokytis. Kartais net uždaro ją prie knygų ir sako , kad jai viską padarys, jeigu tik mokysis. Bet jos negali dalyvauti kokiame nors užsiėmime, kitaip sakant, jos nerimsta be darbo.

Gražina Bičiūnaitė
Virintos būrelis

Registruojamės MAS suvažiavimui

Talentų vakaras

Šeštadienis, 1961. VII. 29

Šį vakarą teko stovyklautojams pasirodyti savo talentus prieš draugus ir vadovybę ir dar porą tolimesnių svečių. Mat dažniausiai vakarinė programa būna paruošta vadovybės, bet šį sykį buvo reikalas pakeistas ir keletas stovyklaujančių savanoriškai dalyvavo ir išpildė talentų programą.

Dauguma buvo pianistų, nors buvo ir akordeonistų ir dainininkų.

Atidarė vakarą Birutė Balčiūnaitė, kuri labai gražiai paskambino Beethoveno "Fuer Elise". Po jos sekė dar Živilė Šlekytė, kuri mokosi piano Royal Conservatory of Music of Toronto. Jinai skambino Granados "Ispanų šokį". Sekė Aldona Masilionytė, kuri paskambino Mozarto "Turkų maršą". Ji jau devynis metus mokosi. Toliau Marytė Eivaitė, tik 9 metų, skambino Beethoveno Sonatiną. Čiurlionio Nokturnas buvo efektingai išpildytas Gražinos Bičiūnaitės, kuri 7 metus mokosi pas prof. Jakubėną. Bernardas Brizgys, vienintelis berniukas pianistas, skambino labai įdomų veikalą, Schumano "Linksmą ūkininką". Eugenijus Sviderskas mums gražiai pagrojo "Tick-Tock" Polką akordeonu. Bet pats kulminacinis taškas atėjo, kada susitarusios vadovės Nijolė Beleškaitė, Ina Kaufmanaitė, Auksė Liulevičiūtė, Birutė Miniataitė ir Jūra Gailiušytė visus maloniai nustebino su trim dainom: "Tėviškė", „Dangaus geografija" ir „Lapams krentant". Žodžiai parašyti S. Garliausko ir muzika F. Strolios.

Šitas talentų vakaras mums visiems paliko didelį įspūdį. Draugai mus nustebino pasirodę tokiais gabiais, o vadovybės pasirodymas užbaigė vakarą linksmoj nuotaikoj, kuri paliko mus patenkintus programa.

Aldona Masilionytė
Juodosios Ančios būrelis

Laužas

Sekmadienis, 1961. VII. 30

Oras laužui atrodo labai palankus. Būreliams, kad ir nebuvo daug laiko duota pasiruošti (pusė dienos), gana gerai ir įdomiai išėjo pasirodymai. Įdomiausi juokai buvo Virintos būrelio. Ten buvo įscenizuotas pasikalbėjimas tarp mūsų mielo stovyklautojo Brizgiuko ir kitos stovyklautojos mamų. Antras įdomus pasirodymas buvo Mūšos būrelio, kuris įscenizavo stovyklos žvėrelius — vadovybę. Taip pat gerai pasirodė Marijampolės būrelis, kuris padainavo girtuoklių dainą. Visi būreliai labai gerai pasirodė, bet čia tik aprašyti įdomiausi. Žemaičių būreliui teko garbė už gerai pastatytą laužą. Laužas baigėsi vakaro malda sustojus aplink laužą, po kurios susirikiavom naktipiečiams ir poilsiui.

Aldona Zailskaitė
Raudos būrelis

Kunigo Stasio Ylos pašnekesys

Pirmadienis, 1961. VII. 31

Kun. Stasys Yla pradėjo savo pašnekesį palyginimu mergaičių ir berniukų fantazijos. Mergaitės turi daug daugiau fantazijos negu berniukai. Dėl šitos priežasties jos gali pritapti prie įvairių darbų. Berniukams šitokie darbai reikalauja gilaus galvojimo. Toliau jis patarė mums (berniukams) neturintiems 21 metų nerūkyt ir negert, nes šie veiksmai kenkia sveikatai ir asmenybės ugdymui.

Kazys Jankauskas
Subatninkų būrelis

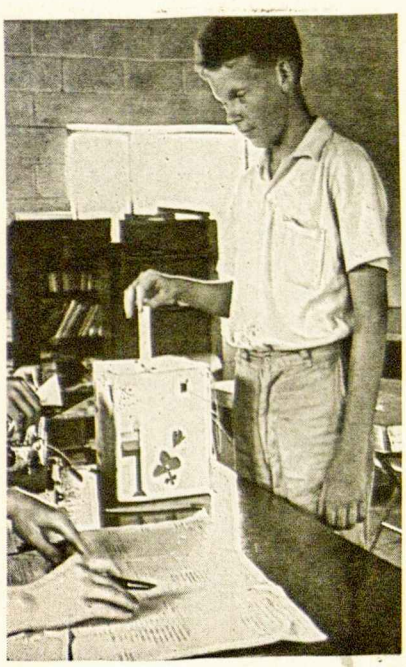

Viršuj: MAS suvažiavimo prezidiumas. Stovi (k. į d.) T. Pautieniūtė, inž. Narutis, J. Kazlauskas, J. Juozevičiūtė; **klūpo** (k. į d.) E. Bankauskas, A. Idzelis. **Apačioj:** Vyt. Šimaitis balsuoja CV rinkimuose.

Partizanų vakaras

Pirmadienis, 1961. VII. 31

Pirmadienį buvo Partizanų vakaras. Po vėliavos nuleidimo visi susirikiavo prie berniukų barakų ir pradėjo kalbėti rožančių vienam iš kiekvieno būrelio laikant žvakę. Kadangi buvo susikaupimo vakaras, visi stengėsi nekalbėti. Pakely sustojome prie keturių kryžių, kurie buvo papuošti mergaičių išpintais vainikais. Priėję prie partizano kapo, kas tik turėjo, uždėjo žvakes ir likusius vainikus. Kun. Yla mums papasakojo apie partizanus, kurie mirė ir miršta už Dievą ir tėvynę. Sugrįžę bandėm ko tyliausiai valgyt naktipiečius ir ruoštis tyliai gulti. Tenka pastebėti, kad beveik visi gražiai išlaikė rimtį ir tikrai religingoj nuotaikoj užlaikė tylą.

Rima Repšytė
Birutės būrelis

Vakaro programa

Antradienis, 1961. VII. 1.
"Elopement race"!!! Ar galite įsivaizduoti, kad vadovybė leido stovyklautojams žaisti tokį "nemoralų" žaidimą! Antroji grupė laimėjo ir kiekvienas žaidėjas iš tos grupės gavo po bulvinį medalį. Kai kurie nelaimingi stovyklautojai manė, kad bulvės buvo sausainiai ir netyčia atsikando su labai nemaloniais rezultatais. Toliau sekė šokiai ir visi linksmai praleido laiką. Po naktipiečių visi išsiskirstė ir nuskrido į sapnų šalį.

Pašnekesys

Trečiadienis, 1961. VII. 2

Trečiadienį berniukai atskirai, lauke po ąžuolų, turėjo pašnekesį apie kunigystės pašaukimą. Kun. A. Kezys papasakojo, kaip jis išbėgo iš už geležinės uždangos į laisvę ir kaip jis nuo tada nutarė tapti kunigu.Jis paprašė mus visus apsigalvoti, ar mes turime pašaukimą iš Dievo ar ne. Po pašnekesio kunigėlis visiems išdalino knygeles apie katalikų kunigų veikimą.

Vytas Kazlauskas
Ventos būrelis

MAS suvažiavimo rinkiminė komisija. Iš k. į d.: L. Kaufmanaitė, Š. Prapuolenis, St. Rudys, I. Damušytė, P. Norvilas

Rezoliucijų ir sveikinimų komisija: iš k. į d.: Z. Acalinaitė, K. Čyvas, A. Liulevičiūtė, B. Žigaitytė, K. Jankauskas, B. Miniataitė.

Pašnekesys

Trečiadienis, 1961. VII. 2

Trečiadienį Seselė Palmyra mergaitėms stovyklautojoms kalbėjo apie pašaukimą.

Seselė pareiškė, kad pasaulis dabar skęsta smurte ir purve. Pasaulį gali išgelbėti tik šventos katalikės mergaitės ir moterys. O Kristus joms duoda Savo ranką ir šaukia jas sekti Jį. Tad kaikurios mergaitės yra pašauktos į religinį gyvenimą. Žinoma, mes turime laisvą valią ir nesame priverstos klausyti Kristaus kvietimo. Kiekvienas žmogus yra laimingas savo vietoje. Tas, kuris turi religinį pašaukimą, nėra laimingas pasauliniame gyvenime, o žmogus, kuris neturi religinio pašaukimo, negalės būti laimingas tokiame gyvenime. Mes esame daugiausia naudingos toje gyvenimo srityje, į kurią mes pašauktos.

Išvadoj Seselė Palmyra mergaites paragino atbusti iš patogaus materializmo ir ragino sekti Kristų.

Saulenė Venclovaitė
Raudos būrelis

Paskutinis laužas

Ketvirtadienis, 1961. VII. 3

Kaip smagu bus... ir dar toks gražus oras pasitaikė... Stovyklautojai kalbėjosi tarp savęs apie ateinančią iškylą. Vėliavą nuleidus, visi išskubėjo į kitą pusę ežerėlio. Ten buvo rasta duobė, jau paruošta kepimui dešreilų. Visi tuoj pat pradėjo ieškoti pagalių.

Tolumoj girdėjosi griausmas, bet komendantas nuramino visus, sakydamas, kad visi galės bėgti po pono Strolios mašina, jeigu pradėtų lyti. Bet kam gi stovyklautojams galvoti apie tokius "neįmanomus" daiktus kaip lietų Žinoma, kad nelis, argi ne paskutinis laužas?

Tuoj prasidėjo kepimas. Dešrelės prakaitavo stiprioj ugny. Seilės varvėjo tų, kurie dar tik galėjo žiūrėti. Bet greit visi turėjo progą pasidegint prie lauželio.

Dundėjimas vis dar girdėjosi, bet stovyklautojai laikėsi ramiai.

Tuoj matėsi ir marshmallows vietoj dešrelių.

Bet štai sugriaudė baisiai virš stovyklautojų galvų ir "netikėtai" pradėjo lietus pilti! Girdėjosi mergaičių klykimas! Seniai laukta iškyla buvo greit sustabdyta! Kažin kodėl?..

Tuoj buvo galima matyti ilga eilė kažkokių dvasių, apsigaubusių rankšluoščiais ir dekiais. Ar tai takelis ar upelis vingiavosi stovyklos link?

Vakaras vis dėl to nenuėjo veltui. Salėj buvo suruošti šokiai ir visi pasilinksmino prieš einant gult.

Dalia Ažubalytė
Virintos būrelis

Moksleivio at-ko stovyklautojo teismas

Kaltinimas: Moksleivis at-kas nėra geras moksleivis at-kas.

Teisėjai: Kun. A. Kezys ir Augustinas Idzelis.

Prokuroras: Rimantas Šarka.

Prokuroro padėjėjas: Erdvilas Bankauskas.

Gynėjas: Kazys Jankauskas.

Gynėjo padėjėjas: Juozas Kazlauskas ir Kęstutis Čyvas.

Teismo tvarkdarys (bailiff): Jonas Mickevičius.

Sekretorės: Zita Acalinaitė, Violeta Aukštakalnytė, Jūratė Juozevičiūtė.

Reporteriai: Jūratė Krosniūnaitė, Ramunė Krosniūnaitė, Janina Ruibytė.

Liudininkai: Teresė Binderytė, Vytautas Damašius, Indrė Damušytė, Andrius Gaižiūnas, Violeta Majauskaitė, Teresė Pautieniūtė, Teresė Prunskytė, Romas Sakadolskis, Rimantas Tumasonis, Rimvydas Zailskas, Vaidevutis Žemaitis.

Palygintojai: Arūnas Udrys ir Juozas Mikaila (studentai).

Patvirtintojas: Stasys Rudys.

Ištrauka iš teismo

Iššaukiamas pirmas liudininkas, ir prokuroras palengva artėja priet liudininko kėdės. Iš akių kampo pažvelgia į plikus kelius ir sako:

— Romai, pasakyk teisybę, ar tu rūkai ar ne?

— Ne!

— Tai kaip nuramini sau nervus? Ar iš tikrųjų nerūkai?

— N-ne.

Gynėjas prataria kelius žodžius, mėgindamas apginti, bet neužilgo liudininkas prašomas sugrįžt į savo vietą.

Liudininkas po liudininko šaukiamas ir įvairiais klausimais mėginama apkaltinti moksleivį at-ką.

— Ar rūkai? Mes radom šitas cigaretes tavo lagamine.

—Ne! Čia "frame - up" — atšovė Teresė.

Šaukiamas R. Tumasonis.

— Ar geri?

— Ką?

— Ko stipresnio?

— Nu, kunigėlis sako, kad fantazija reikia kartais pakelti iki mergaičių lygio.

— Tada tu nori būti mergaitė?

— Kad padės pavilioti mergaites, taip...

— Kada geri?

— Kada noriu!

— Koks tu at-kas?

— Nežinau.

— Aš matau, kad tavo plaukai labai gražiai ištepti.

— Ačiū!

— Ką tu darysi, kai prapliksi?

— Būsiu kaip milionierius Yul Brynner.

Prokuroras šaukia kitą liudininką.

— Ponas Gaižiūnai!

— Z-z-z-z-z...

— Ponas Gaižiūnai!

— Z-z-z-z-z. Snort! Knar! Ah! Z-z-z-z-z-z.

— Ponas Andrius Gaižiūnas!

— Z-z-z-z-z-z-z-z...

— Tokių miegalių liudininkų nereikia!

Šaukiamas Zailskas.

— Esi girdėjęs, kad moksleivis atkas turi būti tvarkingas ir švarus?

— Taip.

— Tai kodėl pats nesiskuti?

— Huh?

Gynėjas prabyla:

— Kaip gali kaltinti šį "mažą Dievo vabalėlį". Ką jis gali daryt, kad jam dar barzda neauga.

Einam toliau. Klausimai kyla panašūs į šiuos:

— Ar keikies? Ar lankai mergaičių baraką? Kodėl? Kada? Ir kaip atsirado šita "nylon" kojinė tavo nuosavybėj?

Garbės liudininkai, tai studentai, labai įdomias idėjas pareiškė:

— Dabar moksleiviai geresni, o gal tik nesusipranta... Atrodo, kad anksčiau moksleiviai buvo blogesni, bet liettuviškesni, o dabar priešingai.

Dažnai patvirtintojas (komendantas) iššaukiamas. Pritaria, kad moksleivio darbai nepergeri, o apie gerus darbus nežino. Gale teismo prokuroras ir gynėjas įteikė teisėjams ir jury komisijai uždarymo kalbas.

Po kelių minučių svarstymo rezultatas toks: Moksleivis At-kas stovyklautojas yra kaltas vienose srityse, o kitose nekaltas.

Teismas buvo paruoštas Kun. A. Lipniūno kuopos narių su kitų moksleivių pagalba.

Zita Acalinaitė
Virintos būrelis

Religinio konkurso rašinio laimėtojai: klūpo (iš k. į d.): A. Zailskaitė, T. Pautieniūtė, J. Juozevičiūtė, E. Bankauskas, K. Jankauskas; stovi (iš k. į d.): S. Venclovaitė, Z. Acalinaitė, D. Aukštakalnytė, A. Masilionytė, G. Bičiūnaitė, D. Ažubalytė.

DARBAI IR ŽMONĖS

BOSTONAS

Bostono Draugovės Studentų At-kų susirinkimas įvyko liepos 16 d. 1961 m. kolegos S. Ziko bute. Pirmininkavo A. Meizys, sekretoriavo D. Bakauskaitė. Susirinkime buvo Eligijaus Sužiedėlio "pokalbis" apie marksizmą. Kolega Eligijus pokalbyje apibrėžė svarbiausius marksizmo punktus:

1. Markso pasinaudojimas kitų filosofų mintimis, kaip Hagelio, Proudhono, Feuerbacho, kur buvo pamatas Markso mokslui.

2. Apibūdino devyniolikta šimtmečio padėtį — pramonės didėjimas sudarė darbininkų išnaudojimą, tai yra, nelygybė tarp darbininkų (proletarų) ir darbdavių (buržujų). Marksas, tai matydamas, išaiškino "klasių konfliktą" bendruomenėje.

3. Panaikinti klasių konfliktą Marksas pareiškė, kad valstybė turi pakeisti pramonės gamybos būdą. Kaip pramonės gamyba bus pakeista į komunistinį metodą, kur asmeninė nuosavybė bus panaikinama, "klasių konfliktas" išnyks. Bendruomenė tada pasidarys "be klasinė". Darbininkų išnaudojimas pranyks (kadangi darbdavių nebus — piliečiai bus kartu savininkai ir gamintojai). Valstybė taps, pagal Markso pranašavimą, "be klasine bendruomene".

4. Pagal šitokį gamybos metodą bus apribotas bendras būdas kitų įstaigų, pavyzdžiui, valstybės politinės įstaigos taip pat ir dvasinis gyvenimas

5. Apibrėžė, kaip Leninas pritaikė Markso tezę Rusijoje, sukurdamas komunistinę partiją. Pagal Leniną visi turi priimti ir suprasti dialektinį materializmą", priklausydami komunistinei partijai, iš kur išsivystė gyvenimo filosofija, arba kaip kolega Eligijus išsireiškė, "marksizmas tapo kaip religija".

Po šito pokalbio buvo keli klausimai. Diskusijų nekilo, nes ne visi buvo gerai susipažinę su Markso mokslu. Kolegos Eligijaus "pokalbis" buvo sklandus.

Sekantis susirinkimas yra numatytas liepos 29 d. 7:30 val. pas D. Mockapetrytę Dorchesteryje. Bus renkama nauja valdyba. Prašom visus dalyvauti.

Bostono Studentų At-kų Koresp,
D. M.

NEWCASTELIO ATEITININKAI PERRINKO VALDYBĄ

Kadencijai pasibaigus, Vytauto Mačernio MAS Newcastelio kuopos nariai savo visuotiniame susirinkime, įvykusiame liepos 2 d. Brodmedovo salėje po pamaldų, rinko naują valdybą sekančiam darbuotės periodui. Buvusios valdybos sąstate šįkart pasikeitė tik iždininkė ir vice-pirmininkas.

Dabartinėje valdyboje yra: Julius Zakarauskas — pirmininkas — Fairfax Rd., Speers Point, NSW. E. Vygaudas Liuga — vice-pirmininkas; Danutė Skuodaitė — sekretorė ir Benigna Zakarauskaitė — iždininkė.

Dvasios vadu ir toliau lieka kun. P. Butkus. Kuopa veikia kun. kapeliono S. Gaidelio S. J. priežiūroje.

* * *

"Tėviškės Aidams" paskelbus birželio mėėnesį vajaus mėnesiu katalikiškai spaudai paremti Australijoje, aukų rinkime pasidarbavo ir Newcastelio ateitininkai. Jie šalia rinkliavos pamaldų metu, surinko dar £ 5.2. 6. savo iniciatyva.

OMAHA, Nebraska

Neužmirštamos Sekminės

Sekminių šventės ilgai neišdils Omahos ateitininkams iš atminties. Tą dieną devyni moksleiviai ateitininkai davė ateitininko įžodį. Šiam reikalui jau seniai buvo ruošiamasi. Ypač šiemet, jau žiemai persiritus į antrą pusę, jau labai subruzdo mūsų jaunieji. Ruošiasi "perbristi" egzaminus iš ateitininkų ideologijas. Pradėjo susirašinėti su Centru. Būrelio globėja Vida Ribokaitė net pasiekė Čikagą pasitarti dėl ateitininkų šventės rengimo. Jaunimas sušaukė specialų posėdį, į jį pasikviesdami sendraugius. Visi klausimai jaunųjų smulkiai buvo išstudijuoti ir patiekti susirinkusiems irgi savo nuomones pareikšti. Ateitininkų šeimos šventę nutarta suruošti per Sekmines.

Į šias iškilmes iš Centro buvo pakviesta svečių ir paprašyta vėliavos. Iš Čikagos atvyko du puikūs jauni svečiai: Nijolė Krištolaitytė ir Alvydas Bičiūnas, kurie atvažiuodami at-

Omaha: šventės metu segami ženkleliai. Nuotr. K. L. Musteikio

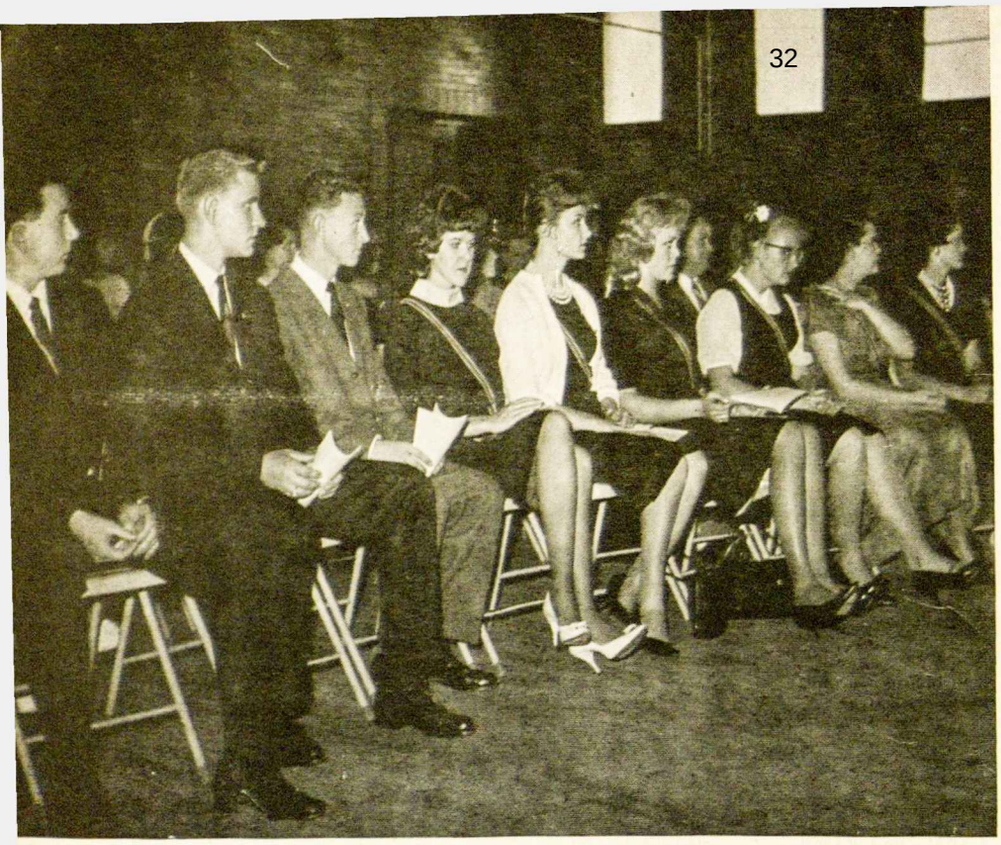

Omaha: ateitininkai, davę pasižadėjimą.

Nuotr. K. L. Musteikio

vežė ir vėliavą. Mūsiškis jaunimas už šią malonią paslaugą jiems labai dėkingas.

Sekminių rytą, prieš lietuviškąsias pamaldas, visi ateitininkai, jaunimas ir senimas, susirinko į šv. Antano parapijos salę, iš kur organizuotai su vėliava nuvyko į bažnyčią. Čia jiems buvo rezervuoti suolai. Mišių metu visi bendrai priėmė šv. Komuniją.

Po pietų, truputį prieš ketvirtą, vėl visi susirinko į šv. Antano parapijos salę. Be ateitininkų, čia dalyvavo jų artimieji ir svečiai. Susirinko apie septyniasdešimt asmenų. Dalyvavo dvasios vadas kun. Juozas Tautkus, klebonas kun. Petras Žarkauskas, kun. Leonardas Musteikis.

Susirinkimą atidarė Juozas Jonyka, jautriais žodžiais išreikšdamas džiaugsmą dėl šios šventės. Jaudinantis ir neužmirštamas momentas buvo, kai jaunuoliai, priklaupdami prieš garbingą vėliavą, davė iškilmingą ateitininko įžodį. Ne vienam iš mūsų prisiminė seniai prabėgusios dienos, panašios į šitą. Įžodį davė šie moksleiviai ateitininkai: Alma Burzdžiūtė, Ona Damaitė, Dalia Katiliūtė, Virgilija Mockutė, Zita Vingelytė, Lilė Kvederaitė, Vytas Preikšaitis, Algis Pocevičius ir Algis Mykolaitis. Širdyje kilo maloni džiaugsmo šiluma. Štai, kas mus pavaduos! Jie jaunieji, išeidami gyveniman, išneš ir skleis mūsų šūkį: Visa atnaujinti Kristuje! Jų tvirtos, jaunos rankos išlaikys idėjos žibintą gyvenimo audrose.

Užbaigus įžodžio davimo iškilmes, susilaukta sveikinimų. Žodžiu sveikino: dvasios vadas, ateitininkų sendraugių skyriaus valdybos pirmininkas, Omahos Lietuvių Bendruomenės atstovas, čikagietis Alvydas Bičiūnas. Ypač jautrios ir gilios savo mintimis buvo dvasios vado ir svečio čikagiečio kalbos. Už sveikinimus padėkojo Dalia Katiliūtė. Oficialioji dalis baigta ateitininkų himnu. Po pertraukos buvo meninė dalis. Kristina Jonykaitė pianu paskambino Šopeno Preliudą ir Mocarto Minuetą iš Don Juan. Toliau su broliu Petru padainavo duetą Trijų seselių. Akomponavo Damaitė. Petras Jonyka trompete solo pagrojo: Tykiai, tykiai ir Wiliams fantaziją Vakarinė žvaigždė. Pianu pritarė Damaitė. Anatolijus Cigleris padainavo dvi arijas iš Tannhauserio: Aš ją rasiu besimeldžiant ir Tu mano vakarinė žvaigždė.

Dalia Katiliūtė pianu atliko solo Impromptu, Brazelton.

Pabaigai Anatolijus Cigleris iš Fausto dar davė Valentino maldą. Jam akomponavo Ona Damaitė. Visi programos dalyviai susilaukė šiltos padėkos, gausių katučių.

Po programos jaunųjų šeimininkių pakviesti, sėdosi sveteliai prie skoningai padengtų ir gausiai Dievo gėrybėmis apkrautų stalų pasivaišinti ir išgerti skanios kavutės.

Šios šventės proga buvo pasveikintas kun. Juozas Tautkus, kuriam šįmet balandžio pirmą suėjo šešiasdešimt metų. Jam buvo įteiktas puikus ir meniškas adresas, palinkėta geros sveikatos, sugiedota ilgiausių metų. Apie gerb. Jubiliato asmenį ir jo gyvenimą kalbėjo vienas iš sendraugių.

Visą minėjimą pravedė Juozas Jonyka. Vaišes suruošė jaunimas, kuriam talkininkavo didelė jaunimo bičiulė Ona Kuzminskienė. Kepsniais prisidėjo mamytės, o sendraugiai "sumetė ant kavos ir cukraus". Keletas valandų prabėgo lyg viena akimirka ir reikėjo skirstytis, nors tikrai sunku buvo palikti tokį jaukų subuvimą. Prabėgusi šventė ilgai pasiliks, kaip malonus ir neužmirštamas prisiminimas.

Elzė Petrikonienė

Omaha: šventės vaišės

Nuotr. K. L. Musteikio

MAGDĖ AUKSABURNĖ

Mielas Skaitytojau: ar turi problemų? ar vargai kamuoja? Parašyk man — net ir patys geriausi patarimai nieko nekainuoja. Rašyk: A. Magdė, c/o "Ateitis". Jei "Ateities" adreso nežinai, nesi vertas pagelbos.

Tavo

MAGDĖ

Mieloji,

Esu patekusi į keblią padėtį. Man peršasi keturi. Kas daryti?

Neišsimiegojusi Barbora

Miela Neišsimiegojusi,

Nuo šios dienos pradėk skaičiuoti, ir kai paskutinis pasipirš, tada sutik tekėti.

Magdė

Brangute,

Esu vienos lietuviško jaunimo organizacijos narys, didelis patriotas ir uolus darbininkas. Kai reikia rašyti referatus, visuomet pasisiūlau; kai ateina laikas valdybos rinkimams, niekad neatsisakau kandidatuoti. Tai kodėl gi niekas nenori klausyti mano referatų nei rinkt mane valdybon?

Jurgis

Mielas Jurgi,

Išmok rašyti, pasidaryk suvaldomas, pamatysi, kaip pradės sektis.

Magdė

Miela,

Kreipiausi, į ką tik galėjau su savo bėda, bet niekas ligi šiol man negalėjo pagelbėti. Išstudijavau ir Dr. Račkaus patarimus "Drauge", apmąsčiau ir Dr. Biežio aukso žodžius. Aplankiau ir ALVUDą ir Montessori draugijas (sakau gal čia kūdikystėje užšlubavo). Veltui. Visai nusivyliau, nuleidau rankas. Gal Tu, patyrimo tiek turėdama, tiek svieto mačius, patartum, kas daryt, kad čiaudulys neimtų?

Tavo Čiaudanti Marė

Miela Čiaudanti,

Joninių naktį surask paparčio žiedą, prisek jį mylimajam ant krūtinės ir paprašyk, kad pabučiuotų Tave. Jeigu pasiseks jam tai padaryti prieš, negu gaidys užgiedos, tai visi čiauduliai pranyks.

Magdė

Miela,

Aną dieną buvau miesto centre; buvau užsikėlus į Prudential Building 68-tą aukštą. Žvilgt žemyn — ir tik dilgt pakinkliai, ūžt galva. Ką, pagalvojau, jeigu tuo metu būtų atsisegęs mano laikrodukas, sprūst iš rankų ir po dešimties minučių pliopt ant šaligatvio. Juk iš jo jau nei blynelio, nei ratelio, nei šlapios vietelės. Ir man taip graudu pasidarė, taip gaila gražaus laikroduko, kad ėmiau ir apsiverkiau. Mama, sužinojus apie mano ašaras, uždraudė į Prudential Building ir pažvelgt. Ar yra teisybė pasaulyje?

Darata

Miela Darata,

Teisybės nėra pasaulyje. Tu pati tai parodei, nes Prudential Building teturi vos tik 40 aukštų ir porą palėpių.

Magdė

Mieloji,

Mano svajonė — pamatyti pasaulį. Ar man stoti į Peace Corps, ar verta?

Su pagarba **D. Dulkėtpadis**

Mielas D.,

Nestok į Peace Corps, nes jie per daug nori iš Tavęs. Pasiaukok CARE. Pamatysi daug pasaulio. O dar koks malonumas, kai matai, kad nevienas nuvarvina seilę metęs žvilgsnį į Tavo lašinius.

Magdė

"Kreivos Šypsenos" randa, kad „Vadovų ir vergų juokai verti pasisavinti.

Redakcija

Ką kita komendantas gavo Kalėdom be švilpuko?

Kodėl Jūra vadina visus berniukus Saulium?

Ar Strolia viloja ką nors iš valdybos, kad mus mėgina įtikinti, kad antys ežere kvarkia, o ne kad jo smuikas groja?

Ar seselės neturi savo šviesos, kad turi iš mergaičių palapinės žvakes imti?

Kas įdėjo "nikelį" į poną Narutį, kad jis visą rytą nepavargdamas kalbėjo?

Jei mums duoda pamazgas gert, tai su kuo indus plauna? Su kava!

Kaip mes galim nekritikuoti stovyklos maisto, kad net ir komendantas liepė nesijuokti, kai maistas dalinamas.

Mes dėkojam Džiugos ir Šatrijos būreliams už gerą orą, kurį mes vis gaunam pa jų "rain song".

Nestebėtina, kad berniukai taip komiškai rengiasi, nes komendantas duoda jiems getrą pavyzdį, dėvėdamas "sneakers" šokių, o gerus batus sporto metu.

Moksleivių stovykloje atsirado daug velnių po komendanto nuolatinio švilpavimo.

Kaip mes galim ateitininkų principą šeimyniškumą užlaikyti, kada neleidžiama sėdėti kartu per valgius, laužus ir paskaitas?

Penktadienį negalima valgyti mėsos, o mūsų šeimininkės duoda mums žiogus su pupelėmis.

Nėra stebėtina, kad berniukai tokie nemandagūs... Kai mergaičių palapinė krito, komendantas neleido bernukams ateiti padėti pastatyt.

„Dainavos garsų" autorės: Jūratė Juozevičiūtė, Zita Acalinaitė, Gražina Bičiūnaitė ir Dalia Ažubalytė.

DAINAVOS GARSAI

Pelėsiais ir kerpėm apaugus visa
Štai mūsų garbinga, miela Dainava.
Atvykom iš viso pasaulio kampų
Gerti Kool-Aid ir matyt vabalų.

Čikagos autobusas atvežė mus,
O paskui sekė šlapias lietus.
Mūs šofetris buvo toks mandagus,
Kad išleido mergaites pas
berniukus.

Sušlapom, pavargom, atrodė blogai,
Čia tiek daug mergaičių, berniukų
mažai.
Bet nuotaika linksma, balsai geram
stovy,
Uodai kandžioja kur ir kiek nori.

Mes turim "Mammoth Cave", daug
palapinių,
"Guided tours" ir ping-pong
žaidimų.
Berniukai laukė vakar svečių,
Bet tik atėjo daugybė pelių.

Vadovybė skuba, bėgioja visur,
Kai reikalinga ieškoti nėr kur,
Bet, kai nenorim, tai saugokis,
Kur tik bebūsi vistiek pasivys.

Mūsų Stasys yr bajavus,
Su švilpuku varinėja visus.
Kai prie mikrofono staugs,
Saugokis. namus nugriaus!

Sudie visi, jau mums gana,
Čia ne komedija, o drama.
Labanaktis, miegokit gerai,
Tegul būna baisūs jūs sapnai.

Zita Acalinaitė
Dalia Ažubalytė
Rūta Baltrukėnaitė
Gražina Bičiūnaitė
Jūratė Juozevičiūtė

Virintos būrelis

NAUJOJI STUDENTŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS VALDYBA:

pirmininkas — Stasys Rudys (Graduate Residence Halls, University of Illinois, 1010 W. Green St., Urbana, Ill.) studijuos inorganinę arba branduolinę chemiją, siekdamas magistro laipsnio; vicepirmininkė — Viktorija Skrupskelytė ruošia prancūzų kalbos ir literatūros doktoratą University of Illinois; sąjungos sekretorė — Dalia Stakytė (1005 W. Gregory Dr., Urbana, Ill., Rm. 183) studijuoja ketvirtus metus elektros inžineriją Illinois Universitete; valdybos sekretorė — Aušrelė Skirmuntaitė studijuos anglų kalbą ir literatūrą, siekdama magistro laipsnio Illinois Universitete; iždininkas — Egidijus Užgiris studijuoja fiziką ketvirtus metus Illinois Universitete; užsienio skyriaus vedėjas — Kęsttuis Skrupskelis studijuoja filosofiją Toronto Universitete, siekdamas magistro laipsnio (19 Madison Ave., Toronto, Ont., Canada); užsienio skyriaus vedėjo padėjėjas — Augustinas Idzelis studijuoja istoriją antrus metus Kent State Universitete; spaudos ir infirmacijos skyritaus vedėja — Daina Skirmuntaitė (Shepard Alumni House, 3107 N. Shepard Ave., Milwaukee 4, Wisc.) studijuoja sociologiją ir psichologiją trečius metus Wisconsin Universitete; SAS dvasios vadas — kun. P. Celiešius (3905 Fir St., Indiana Harbor, Ind.).

Oficialus valdybos adresas yra sąjungos sekretorės Dalios Stakytės aukščiau nurodytas adresas.

Katalikiškoji akcija, turinti rechristianizuoti supagonėjusį pasaulį, jau žymiai daugiau reikalauja kūrybinio nusistatymo, negu paprasto organizacinio gyvenimo klausimai.

St. Šalkauskis

ATEITININKŲ FEDERACIJOS VADOVYBĖS RINKIMAI

Ateitininkų Federacijos Vado, Federacijos Valdybos ir Kontrolės Komisijos kadencija baigiasi 1962 metų pradžioje. AF Valdyba 1961 m. balandžio 12 d. posėdyje nutarė skelbti korespondencinius rinkimus, kurie turėtų būti pravesti iki 1962 sausio 15.

Pasiremdama AF konstitucijos 11 paragrafu, 1961 gegužės 22 posėdyje AF. Valdyba priėmė korespondencinių rinkimų nuostatus ir nutarė Vyriausiąją Rinkimų Komisiją sudaryti Baltimorėje. Po atitinkamų išsiaiškinimų, 1961 birželio 16 posėdyje patvirtino Vyriausią Rinkimų Komisiją tokios sudėties: pirmininkas **Cezaris Surdokas** (5315 Lothian Rd., Baltitaitė (803 W. Lombard St., Baltimore more 12, Md.), nariai — **Birutė Bogutaitė** (803 W. Lombard St., Baltimore 1), **Kazys Bradūnas** (1127 Bayard St., Baltimore 23), **Juozas Gailevičius** (618 Coleraine Rd., Baltimore 29) ir **Jonas Šoliūnas** (5440 Frederich Ave., Baltimore 29). Kandidatais, jei kuris komisijos narys negalėtų eiti toliau savo pareigų, patvirtinti **Vytautas Volertas** ir **Stasys Balčiūnas.**

Ateitininkų Federacijos sąjungų centrų valdybos vienetų vadovybės ir atskiri ateitininkai visame laisvame pasauly maloniai prašomi paslaugiai bendradarbiauti su Vyriausiąja Rinkimų Komisija ir padėti jai pravesti Ateitininkų Federacijos vadovybės rinkimus

Korespondencinių rinkimų nuostatai bus išsiuntinėti ir atitinkamos instrukcijos bei informacijos bus skelbiamos Vyriausios Rinkimų Komisijos.

agindami visus ateitininkus aktyviai dalyvauti rinkimuose, linkime ko geriausios sėkmės.

Simas Sužiedėlis

Federacijos Vadas

Kun. V. Dabušis

Generalinis sekretorius

PAGALVOK!

Atsakymai į praėjusio numerio problemas:

1) Aristidas paklausė: "Jeigu aš Tavęs klausčiau, į kurią pusę Vilnius, ką tu man atsakytum?" Jei kinietis tiesą sako, Aristidas, be abejo, gaus teisingą atsakymą. Jeigu jis meluoja, dalykas darosi komplikuotesnis. Sakykim, kad Vilnius yra į kairę. Melagis sakytų, kad reikia sukti į dešinę. Bet būdamas tikras melagis, jis, atsakydamas į anksčiau minėtą klausimą, turi meluoti, ir todėl, nors jis sakytų, kad Vilnius į dešinę, melagis sako, kad jis sakytų, jog Vilnius yra į kairę, ir taip išduoda teisingą kryptį.

2) Visų trijų dėžių turinį galima sužinoti per vieną traukimą. Tam padaryti reikia traukti sviedinį iš dėžės, ant kurios yra pažymėta JB (t. y. juodas ir baltas sviedinukas). Jeigu ištrauktas sviedinukas juodas, mes žinome, kad ir kitas turi būti juodas, nes šiaip užrašas būtų teisingas, o gi mes žinome, kad po pakeitimo visi užrašai yra neteisingi. Kadangi mes dabar žinome šios dėžės turinį, mes žinome, kad dėžė, ant kurios yra užrašyta BB (du balti), negali turėti dviejų baltų sviedinukų, nes ir tas užrašas turi būti klaidingas. Kadangi dėžę su dviem juodais jau radome, šioje dėžėje turi būti vienas juodas ir vienas baltas sviedinukas. Trečiai dėžei lieka tik viena kombinacija: du balti sviedinukai. Panašiai išsprendžiama problema, jeigu pats pirmasis ištrauktas sviedinukas pasitaiko baltas, ne juodas.

3) Nors ir abu traukiniai atvažiuo ja kas dešimt minučių, jų laikas taip sustatytas, kad į pietus atvažiuoja vieną minutę po traukinio į šiaurę. Dabar Eligijus turi tik vieną minutę laiko sutikti traukinį į pietus, o devynias minutes sutikti traukinį į šiaurę. Jis aiškiai dažniau važiuos į šiaurę.

* * *

Jeigu kam nors atsakymai neaiškūs, parašykite į šį skyrių, ir aš bandysiu asmeniškai plačiau išaiškinti.

* * *

Pradedant su sekančiu numeriu, šiame skyriuje prasidės panašių uždavinių sprendimo konkursas. Pirmoms trims vietoms bus duotos premijos, kurios bus paskelbtos sekančiame numeryje. Konkursas atdaras visiems moksleiviams, mergaitėms ir berniukams, ir tęsis per visus mokslo metus. Konkursui užsiregistruoti reikia atsiųsti šias informacijas: vardą, pavardę, mokyklos vardą ir skyrių, matematikos ir tiksliųjų mokslų (science) kursų vardus, kuriuos esi išėjęs arba išeisi per sekančius metus, savo amžių ir savo tolimesnius studijų planus. (Pav.: jeigu žadi eiti į kolegiją, ką žadi studijuoti?). Šių informacijų prisiuntimas yra vienas iš konkurso reikalavimų.

Kadangi konkurso tikslas yra sudominti moksleivius matematika, taip pat reikalaujama, kad kiekvienas konkurso dalyvis prisiųstų bent vieną problemą, ne būtinai savo sugalvotą, už kurią dalyvis gaus tašką. Šią problemą galima prisiųsti metų bėgyje, bet prieš konkurso uždarymą. Knygynuose yra knygų, kuriose tokių uždavinių galima rasti. Visus atsakymus irgi siųsti į šį skyrių pagal duotą adresą, bet atsakymai turi būti prisiųsti prieš numeriui išeinant. Sekantį mėnesį bus duotos tolimesnės informacijos ir pirmos problemos.

Registruotis prašome šiuo adresu:

"PAGALVOK"
6942 S. Rockwell
Chicago 29, Illinois

* * *

Na, o dabar galime pabandyti šio mėnesio uždavinį.

Keturi sviediniai gali būti sudėti, kad kiekvienas sviedinys liestų kitus tris. Penki pusdoleriai gali būti sustatyti taip, kad kiekvienas pinigas liestų kitus keturis. Ar galima sudėti šešis pieštukus taip, kad kiekvienas pieštukas liestų kitus penkis? Pasiimk kelis pieštukus ir pabandyk. Nėra taip lengva, kaip atrodo.

ADMINISTRATORIUS KALBA

MIELAS SKAITYTOJAU,

Administracija jau yra prisiuntusi Jūsų adresu porą vokelių, (Jūsų patogumui) prašydama atsilyginti prenumeratą.

Gaila, bet iki šiol dar virš penkių šimtų neapsimokėjo šio kuklaus prenumeratos mokestėlio. Tikime, kad šią užsimiršimo klaidą tuojau pat atitaisysite ir prenumeratos mokestį prisiųsite. Nuoširdžiai prašome suprasti, kad kas nors turi sumokėti spaustuvei ir paštui. Nevarginkite mūsų laukdami dar vieno paraginimo, nes tas kukliam "Ateities" iždui yra nepaprastas apsunkinimas. Supraskite, taip pat, kiek įdedama bereikalingo darbo šiuos paraginimus paruošiant. Pasiųskite savo mokestį šiandien, nes rytoj vėl gali pamiršti. **Administracija**

Jub. Numerio išlaidų padengimui:

Hartfordo Stud. At-kų draugovė	$25.00
MAS Maironio kuopa Clevelande	10.00
Baltimores ASS Skyrius	5.00
Kun. St. Gaidelis (Australia)	3.00
J. Mulokas (Australia)	3.00
Dr. P. Jucaitis	1.50
F. Olšauskaitė	1.50

50 Metų Jubilėjaus proga:

Vyt. Grybauskas	$10.00

Europos Skaitytojų sąskaitai padengti:

MAS Maironio kuopa Clevelande	$5.00
D. Kantautaitė	4.00
Kun. J. Patašius	4.00

Garbės Prenumeratas prisiuntė:

Kun. B. F. Gauronskas, kun. V. Karalevičius, kun. J. Kučingis, inž. V. Naudžius, kun. V. Martinkus, dr. P. Kisielius.

"Ateitis" už aukas ir garbės prenumeratas visiems nuoširdžiai dėkoja.

Grupė jaunųjų akademikų skiria „Ateičiai"

TŪKSTANTĮ DOLERIŲ

jaunajai kūrybai skatinti. Detalės spalio mėnesio numery.

ALp(LKA)1786
1961, Nr.7

90 715 78